

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Macăra roșie

ORGAN AL COMITETULUI JUDEȚEAN ARAD AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN
ȘI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN

Arad, anul XXVII

Nr 7972

4 pagini 30 bani

Sîmbătă

18 aprilie 1970

IN PAGINA A IV-A

- Membrii echipajului navei spațiale „Apollo-13” s-au înapoiat cu bine pe Pământ
- Reuniunea sindicală internațională de la Ulianovsk

Adunarea festivă din Capitală consacrată centenarului nașterii lui V. I. Lenin

Centenarul nașterii lui Vladimir Ilici Lenin, subliniindu-se marea și nemuribila bogătie a ideilor marxism-leninismului, bogătie de luptă revoluționară, ale căreia muncile din România, aplicarea creatoare, la condițiile concrete ale țării noastre, a teoriei marxist-leniniste de către Partidul Comunist Român.

Pentru sărbătorirea centenarului nașterii lui Vladimir Ilici Lenin, scena Sălii Palatului a fost transformată într-o adevărată sală de naștere, cu mari drapere roșii și tricolore, cu drapelele unicolori 1870-1970. În centru — chipul lui Lenin, discipol cre-

dincios și continuator strălucit al lui Marx și Engels, înflăcărat conducător al proletariatului, înalt exemplu de slujire devotată a luptei pentru eliberarea celor ce muncesc de exploatare și asuprire, pentru libertate socială și națională, gânditor revoluționar creator, personalitate proeminentă a istoriei universale.

Întimpinați cu aplauze puternice, înflăcări, în prezidiul adunării festive au luat loc tovarășii: Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnăraș, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Constantin Drăgan, Janos Fazekas, Dumitru

Popa, Leonie Răutu, Gheorghe Stoica, Vasile Vîlcu, Ștefan Voitec, Miron Constantinescu, Ion Iliescu.

De asemenea, au făcut parte din prezidiul adunării: Constantin Pirvulescu, Chivu Stoica, Mihai Crețanu, Gheorghe Velcescu, Vasile Blaga, Ion Schmidt, vechi militanți ai mișcării muncitorești din țara noastră, Miron Nicolescu, președintele Academiei Republicii Socialiste România, Mihail Roșanu, președintele Consiliului General ARJUS, Suzana Gădea, președinta Consiliului Național al Femelilor, acad. Ștefan Mileu, prof.

univ. Ladislav Banyai, Ion Dumitrescu, președintele Uniunii Compozitorilor, Nicolae Bănică, muzicant la uzele „Vulcan”.

Au luat loc, de asemenea, în prezidiul adunării, A. V. Bascov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București și A.P. Kosulinikov, conducătorul delegației Asociației de prietenie sovieto-române prezentă în țara noastră cu prilejul aniversării centenarului nașterii lui Lenin.

În sală se aflau membri și membri supleanți ai Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., ai Comi-

(Cont. în pag. a IV-a)

Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu

Stimați tovarăși,

Aniversăm anul acesta, la 22 aprilie, împlinirea unui secol de la nașterea genialului gânditor și conducător revoluționar marxist — Vladimir Ilici Lenin.

Încă din tinerețe Lenin și-a consacrat viața luptei pentru eliberarea socială și națională a popoarelor din Rusia țaristă, cauzei revoluției proletare și fărâșii comunismului. Dezvăluindu-și activitatea revoluționară, la sfîrșitul secolului al XIX-lea, Lenin a analizat în mod științific, pe baza materialismului dialectic și istoric, condițiile economice și sociale din acea vreme și a dezvoltat în mod corespunzător marxismul la noua etapă de evoluție a societății.

O atenție deosebită a acordat Lenin studiilor structurii societății rusești, tendințelor de evoluție a relațiilor de producție din Rusia, perspectivelor dezvoltării capitalismului în această țară. Totodată el a studiat atent caracteristicile și stadiul de dezvoltare a țărilor capitaliste avansate: ducînd mai departe, în mod creator, analiza lui Marx și Engels asupra capitalismului, el a desprins trăsăturile noi ale acestuia la începutul veacului nostru, punînd în evidență elementele care defineau intrarea societății burgheze în etapa imperialismului, precum și implicațiile economice, sociale și politice generale determinate de aceasta.

În mod firesc, pornind de la aceste descoperiri teoretice, Lenin a ajuns la obiectivele noi ce se puneau în fața proletariatului în lupta sa revoluționară, a fundamentat necesitatea, modul de organizare, precum și principiile ideologice și politice ale partidului de tip nou capabil să mobilizeze și să conducă la victorie clasa muncitoare masele populare împotriva exploatarelor. Din analiza raportului internațional de forțe, care releva dezvoltarea inegală și în salțuri a țărilor capitaliste, V. I. Lenin a desprins totodată concluzia, de uriașă însemnătate pentru interesele proletariatului — a posibilității victoriei la începutul revoluției și construcției socialismului într-o singură țară.

Adversar neîmpăcat al închișturii dogmatice, Lenin a fost un militant neobosit pentru nou, aflat în teorie, cit și în practică. El și-a întemeiat tezele și concluziile teoretice atât pe studiul vieții, cit și pe cunoașterea și generalizarea celor mai noi date ale științei, pe tot ceea ce era mai avansat în cunoașterea umană și practica socială contemporană. Întreaga operă leninistă reflectă preocuparea autorului de a-și confrunta necontenit opiniile, părțile cu schimbările care aveau loc în

realitate, cu noile descoperiri pe plan mondial, și de a le adapta în „permanentă dezvoltare” societății și cunoașterii științifice. El privea teoria lui Marx, după propria expresie, nu ca ceva dat o dată pentru totdeauna, ca ceva „întălmibil” și „definitiv încheiat”. Referindu-se la cunoscuta subliniere pe care au făcut-o Marx și Engels cu privire la faptul că teoria marxistă nu trebuie considerată o dogmă, el o călăuză în acțiune, Lenin arăta că „această teză clasică subliniază o latură a marxismului care de foarte multe ori este scăpată din vedere. Și — adăuga el — prin faptul că o scăpăm din vedere facem ca marxismul să devină ceva unilateral, îl deformăm, îl transformăm în ceva mort, îl răpim sufletul lui viu, subminăm bazele lui teoretice fundamentale — dialectica, teoria dezvoltării istorice multilaterale și pline de contradicții, li subminăm legătura cu problemele practice, concrete ale epocii, care se pot schimba la fiecare nouă cotitură a istoriei”. Toamă datorită acestui mod de gândire creator, acestei metode dinamice de studiu și înțelegere a realităților sociale, Lenin a putut duce mai departe monumentala operă a lui Marx și Engels, îmbogățind cu teze și concluzii noi, de o deosebită valoare, tezaurul teoriei și practicii revoluționare.

Înțelegerea în acest fel a marxism-leninismului, a rolului teoriei și a raportului ei cu practica este în zilele noastre de o actualitate stringentă. Sub ochii noștri, în lumea contemporană au loc schimbări de o uriașă amploare și profunzime care se succed cu mare rapiditate, atât în viața socială, cit și în gândirea oamenilor, în cunoașterea științifică, în relațiile internaționale. Asistăm la un proces de proporții fără precedent în care popoarele se ridică la o viață nouă, hotărîte să-și conducă libere și independente propriul destin, în care uriașe forțe sociale de pretutindeni intră în arena mondială, participînd activ la lupta pentru democrație, pentru progres și pace. Problema transformării revoluționare a societății se pune tot mai acut, ridicînd în fața clasei muncitoare, a partidelor comuniste, a tuturor forțelor progresiste sarcini noi, de o deosebită complexitate. Mai mult ca oricînd, în aceste condiții, partidele comuniste nu-și pot îndeplini misiunea lor istorică decît acționînd în spirit creator, dezvoltînd necontenit tezaurul gândirii marxist-leniniste, străduindu-se să găsească răspunsuri concrete la realitatea vie de astăzi, să descopere soluțiile cerute de lupta revoluționară din zilele noastre.

Lenin s-a afirmat, totodată, ca un remarcabil organizator și

conducător al proletariatului în lupta pentru cucerirea puterii și „laurarea” societății „comuniste”. Pentru prima dată, sub conducerea sa, a partidului lui Lenin, el a obținut victoria în lupta sa de clasă muncitoare din Rusia țaristă și a obținut victoria în înfruntarea cu clasele exploatare, a răsturnat definitiv lumea veche, a devenit stăpîn în stat. Ideile sale au prins viață, au devenit realitate vie în crearea puterii sovietelor — primul stat muncitoresc țărănesc din lume — sau materializat, ca urmare a luptei popoarelor sub conducerea partidelor comuniste. În victoria revoluției proletare intrăm și de țări care constituie astăzi sistemul socialist mondial.

O atenție deosebită a acordat Lenin dezvoltării mișcării revoluționare internaționale, intensificării luptei celor ce muncesc pentru drepturi și libertăți democratice, pentru eliberarea socială și națională, împotriva exploatare și asupririi, a imperialismului. De asemenea, el a relevat însemnătatea deosebită a luptei popoarelor pentru scuturarea jugului colonial, prevăzînd cu o deosebită clarviziune desfășurarea ulterioară a evenimentelor, uriașă amploare a acestei mișcări care avea să ducă la destrămarea și prăbușirea rusinului imperiu colonial, la apariția pe harta politică a lumii și la afirmarea în viața internațională a zecii și zecii de noi state independente pe toate continentele.

Nu se poate evoca personalitatea uriașă a lui Lenin fără a releva deosebitele sale calități umane și, în special, înaltăteea pe care o manifesta față de tovarășii de muncă. După cum se știe, chiar față de cei cu care avea contacte directe și polemici ascuțite, Lenin păstra o atitudine civilizată, de considerate și respect. Cei care l-au cunoscut vorbesc de marea lui simplitate și modestie, de grija lui caldă, tovarășească, față de oameni — una din trăsăturile de bază ale oricărui comunist, și cu atât mai mult ale unui conducător comunist. Este, de asemenea, notorie legătura lui strînsă cu masele, contactele frecvente pe care le avea cu oamenii din popor de care învîta, cu care se sfătua, chiar în cele mai importante probleme de stat.

Moartea l-a smuls prematur pe Lenin din clocotitoarea sa activitate teoretică și practică. Dispariția lui Vladimir Ilici Lenin, revoluționar realist și lucid, ferm dar flexibil, de o mare receptivitate la nou, la tot ce este înalt, cu o viziune largă asupra procesului de transformare a societății, de edificare a socialismului și comunismului, a reprezentat o grea pierdere pentru popoarele sovietice, pentru clasa muncitoare din toate țările, pentru întreaga omenire progresistă. El nu a

putut vedea întru chipul său a ceea ce proiecta și prezidiul său, succesele grandioase pe care popoarele le-au obținut în fapturile orînduirii socialiste, a rînduirii pe care el o concepea bazată pe dreptate și echitate socială, pe o largă democrație în care omul să-și poată afirma pe deplin personalitatea, capacitatea și virtuțile, să se simtă cu adevărat liber și stăpîn pe soarta sa.

Tovarăși,

Sărbătorim centenarul nașterii lui Lenin la împlinirea a 52 de ani de la victoria primei revoluții proletare, a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, care a deschis o nouă epocă în dezvoltarea societății omenesci. Crearea primului stat al muncitorilor și țărănilor și edificarea socialismului în Uniunea Sovietică au demonstrat în practică superioritatea marxism-leninismului, marea lui forță transformatoare.

Roadele muncii eroice a poporului sovietic condus de partidul comunist s-au concretizat în progresul deosebit pe care l-au cucerit forțele de producție. În puternica dezvoltare a întregii economii a U.R.S.S. Uniunea S.S. victorie realizează în prezent o producție industrială globală de circa 80 de ori mai mare decît în 1913, ajungînd să dețină aproape o cincime din producția industrială a întregii lumi. În ultimii 8 ani, producția industrială a țării a crescut de peste 2 ori. A fost așezată pe baze noi, socialiste, agricultura sovietică, dotată cu mașini și mijloace tehnice la un nivel tot mai înalt. Uniunea Sovietică se situează astăzi la începutul dezvoltării științei și tehnicii, explorarea spațiului cosmic, în utilizarea energiei nucleare, în radioelectronica și în alte domenii de importanță fundamentală pentru progresul contemporan. Se cunosc, de asemenea, marile progrese pe care U. n. Uniunea Sovietică le-a realizat în domeniul învățămîntului, în ocrotirea sănătății populației, în general, în creșterea standardului de viață material și cultural al poporului. Viabilitatea orînduirii sovietice, fărîntă de partidul creat de Lenin, s-a verificat cu strălucire atât în înfrîngerea intervenției imperialiste din primii ani după victoria revoluției, cit și în perioada celui de-al doilea război mondial, cînd poporul sovietic, dovedind un eroism cu adevărat legendar și făcînd uriașe sacrificii, nu numai că și-a apărat cuceririle revoluționare, dar a adus contribuția hotărîtoare la înfrîngerea fascismului, la eliberarea omenirii de acest grav pericol la adresa civilizației. Uniunea Sovietică a devenit astăzi o mare putere socialistă — economică, politică și militară — a-

vînd un rol de importanță deosebită în viața internațională actuală, în lupta pentru apărarea păcii popoarelor.

Poporul român, comunistii din țara noastră au urmărit și urmăresc cu interes și simțiment deosebit, marea creație a oamenilor sovietici pentru progresul și înflorirea patriei lor, se bucură din inimă de realizările remarcabile pe care le obțin în dezvoltarea economică, științei și culturii, în construirea societății comuniste și urează cu acest prilej popoarele Uniunii Sovietice noi și noi succese pe drumul comunismului, al bunăstării și fericirii.

Este știut că încă în timpul lui Lenin între revoluționarii romani și ruși au existat strîns relații de prietenie și colaborare. Este demnă de remarcă aprecierea dată de Lenin, încă în 1905 în timpul primei revoluții ruse, modul în care răsculații de pe cruciatul „Potemkin” au fost primiți în țara noastră.

Mai tîrziu, în 1917, proletariatul din România, socialistii români, masele largi muncitoare și alte categorii progresiste și-au exprimat activ, în ample manifestații, solidaritatea cu revoluționarii ruși, cu cauza Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Este demn de subliniat că revoluționarii români au alcătuit primul detașament internațional de luptă sub steagul tinerelor republici sovietice, pentru victoria revoluției proletare. Numeroși revoluționari și militanți progresiști români au luat parte, cu arma în mînă, la apărarea statului sovietic împotriva reacțiunii interne și a intervenției imperialiste; unii din aceștia s-au întîlnit cu Lenin, au lucrat cu el, au avut fericirea și să-l cunoască îndeaproape.

În toate acestea se exprimă cu clocetivă spiritul profund internaționalist care a animat întotdeauna clasa muncitoare din România, militanții din mișcarea socialistă românească, luptătorii progresiști, Partidul Comunist Român. Această tradiție nobilă este păstrată cu sfîntenție și dusă mai departe și în zilele noastre de Partidul Comunist Român, care face parte integrantă din mișcarea mondială pentru victoria idealurilor socialismului și comunismului.

La rîndul lor, proletariatul român, mișcarea socialistă, partidul comunist au simțit întotdeauna de-a lungul greilor lupte de clasă pe care le-au dus pentru drepturi și libertăți democratice, pentru răsturnarea orînduirii burghezo-moșterei și fărîșirea societății socialiste sprijin, simpatia și solidari-

(Cont. în pag. a II-a)

Încheierea convorbirilor oficiale între președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu și președintele Republicii Turcia, Cevdet Sunay

Vineri dimineața s-au încheiat convorbirile oficiale între președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu și președintele Republicii Turcia, Cevdet Sunay. În cadrul convorbirilor, desfășurate într-o atmosferă prietenească, cei doi șefi de stat și-au exprimat satisfacția pentru rezultatele prețioase ale vizitelor reciproce, pentru evoluția ascendentă a relațiilor multilaterale dintre România și Turcia.

(Agerpres)

Plecarea președintelui Republicii Turcia, Cevdet Sunay

Președintele Republicii Turcia, Cevdet Sunay, împreună cu soția sa, Atile Sunay, care la invitația președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și a soției sale, Elena Ceaușescu a făcut o vizită oficială în țara noastră, a părăsit vineri la amiază București, îndreptîndu-se spre patrie.

Împreună cu înaltul oaspețe au plecat Ihsan Sabri Caglayangil, ministrul afacerilor externe, și celelalte oficialități turce care l-au însoțit pe președinte în vizita în România.

De la reședința care l-a fost rezervată la timpul selectiei în țara noastră, președintele Cevdet Sunay, împreună cu președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, se îndreaptă spre aeroportul internațional „București-Otopeni” într-o mașină deosebită, escortată de mobilizări Ca și la sosirea celor doi șefi de stat sînt salutați cu multă căldură de zeci de mii de bucureșteni, de-a lungul întregului traseu, pînă la aeroport. Populația Capitalei își manifestă din nou, prin ovatii și aplauze, simțimentele de prietenie și de încredere față de omul care a fost președinte al țării noastre.

Pe aeroport erau arborate drapelurile celor două țări, iar pe frontispiciul pavilionului oficial se aflau portretele președintelui Consiliului de Stat al României, Nicolae Ceaușescu, și președintelui Turciei, Cevdet Sunay. Trăiască prietenia dintre poporul român și poporul turc! Trăiască pacea și înțelegerea între popoare! se putea citi, în limbile română și turcă, pe mari panouri.

Pe aeroport au venit să-l urce drumul în înaltul oaspețe președintelui Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, cu soția, Elena Maurer, vicepreședintele Consiliului de Stat — Emil Bodnăraș, Manea Mănescu și Vasile Vîlcu, vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Emil Drăgănescu, primul general al Capitalei, Dumitru Păcu, general-colonel Ion Ioană, ministrul forțelor armate, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, membri ai Consiliului de Stat și ai guvernului.

Într-o atmosferă, prezenți Constantin Stănescu, secretarul Consiliului de Stat, Grigore Geamănu, ambasadorul României la Ankara, general-locotenent Constantin Popa, înalții al șefi de stat și ai guvernului.

La ora 12.45, avionul prezidențial al Cevdet Sunay și soția sa răspund prietenesc salutarilor adresate de mii de cetățeni veniți să-l conducă la plecare.

La ora 12.45, avionul prezidențial al Cevdet Sunay și soția sa răspund prietenesc salutarilor adresate de mii de cetățeni veniți să-l conducă la plecare.

La ora 12.45, avionul prezidențial al Cevdet Sunay și soția sa răspund prietenesc salutarilor adresate de mii de cetățeni veniți să-l conducă la plecare.

La ora 12.45, avionul prezidențial al Cevdet Sunay și soția sa răspund prietenesc salutarilor adresate de mii de cetățeni veniți să-l conducă la plecare.

La ora 12.45, avionul prezidențial al Cevdet Sunay și soția sa răspund prietenesc salutarilor adresate de mii de cetățeni veniți să-l conducă la plecare.

La ora 12.45, avionul prezidențial al Cevdet Sunay și soția sa răspund prietenesc salutarilor adresate de mii de cetățeni veniți să-l conducă la plecare.

La ora 12.45, avionul prezidențial al Cevdet Sunay și soția sa răspund prietenesc salutarilor adresate de mii de cetățeni veniți să-l conducă la plecare.

La ora 12.45, avionul prezidențial al Cevdet Sunay și soția sa răspund prietenesc salutarilor adresate de mii de cetățeni veniți să-l conducă la plecare.

La ora 12.45, avionul prezidențial al Cevdet Sunay și soția sa răspund prietenesc salutarilor adresate de mii de cetățeni veniți să-l conducă la plecare.

La ora 12.45, avionul prezidențial al Cevdet Sunay și soția sa răspund prietenesc salutarilor adresate de mii de cetățeni veniți să-l conducă la plecare.

La ora 12.45, avionul prezidențial al Cevdet Sunay și soția sa răspund prietenesc salutarilor adresate de mii de cetățeni veniți să-l conducă la plecare.

Aspect de pe magistrala principală a Aradului.

Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu

(Urmare din pag. 1-a)

tatea activă a clasei muncitoare din celelalte țări, a mișcării comuniste și muncitorești internaționale, a forțelor progresiste de pretutindeni.

Între Partidul Comunist Român și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice s-au dezvoltat de-a lungul anilor raporturi de strînsă colaborare. În perioada ilegalității, Partidul Comunist Român a militat activ pentru stabilirea de relații diplomatice între România și Uniunea Sovietică, pentru prietenie între popoarele noastre.

Un obiectiv de seamă al P.C.R. a fost lupta împotriva participării României la războiul antisovietic, declanșat de Germania fascistă, sabotarea pe toate căile a acestui război nedrept, urit de poporul român. Realizînd cu succes, sub conducerea P.C.R., insurecția armată din August 1941, în condițiile favorabile ale înaintării victorioase a glorioaselor armate sovietice, poporul român a întors armele împotriva cotorșilor hitleristi și a participat cu armatele sale, cu toate forțele materiale și umane, la războiul pentru înfrîngerea definitivă a Germaniei hitleriste. În lupta dusă de armata română, umăr la umăr cu ostașii sovietici, pentru eliberarea întregului teritoriu al țării noastre, precum și pentru eliberarea Ungariei și Cehoslovaciei, s-a cimentat frăția de singe dintre ostașii români și sovietici, s-au pus bazele de nezdruclinat ale prieteniei dintre popoarele noastre. În anul socialismului, relațiile dintre partidele și popoarele țărilor noastre s-au ridicat pe o treaptă superioară, au căpătat un conținut nou și au cunoscut o puternică dezvoltare.

Partidul Comunist Român și guvernul român dau o înaltă apreciere relațiilor frățești cu P.C.U.S. și guvernul Uniunii Sovietice și sint hotărâte să acționeze și în viitor cu toată fermitatea pentru întărirea și dezvoltarea lor continuă pe baza principiilor marxist-leniniste, pentru cimentarea trinității a prieteniei româno-sovietice, ceea ce corespunde intereselor generale ale socialismului în lume.

Stimați tovarăși,

Aniversarea centenarului nașterii lui Lenin are loc în condițiile creșterii continue a forțelor progresive și păcii în lumea întreagă. Dacă în urmă cu cinci decenii, revoluția proletară triumfase într-o singură țară, în Uniunea Sovietică, astăzi ordinea socialistă a obținut victoria pe un teritoriu de peste un sfert din suprafața totală a Pămîntului, cuprînzînd peste 1.200.000.000 de oameni, adică circa 35 la sută din populația globului.

După cel de-al doilea război mondial, popoarele dintr-un șir de țări din Europa și Asia au înfrînt revoluția socialistă, au instaurat puterea muncitorilor și țărănilor. O deosebită însemnătate internațională a avut triumful revoluției populare în China, fărîcarea marelui stat socialist chinez. De asemenea, un eveniment cu profunde semnificații a fost răsturnarea domniei exploatare în Cuba, crearea primului stat socialist pe continentul american. Astăzi, sistemul socialist mondial cuprinde 14 state pe diferite continente ale globului pămîntesc.

Sistemul socialist se afirmă tot mai puternic pe arena mondială exercitînd o înfrîngere determinantă asupra evoluției vieții internaționale, asupra dezvoltării societății contemporane. Ideile lui Marx, Engels, Lenin, ideile socialismului și comunismului pîndrînd tot mai adînc în inima și conștiința maselor largi, au tot mai mare influență asupra oamenilor muncii de pretutindeni. Noi și noi popoare, scuturînd jugul asupririi străine, se pronunță pentru o dezvoltare nouă, progresistă, care să asigure independența economică și politică a țărilor, ridicarea nivelului de trai. În țările capitaliste dezvoltate, clasa muncitoare și alte forțe sociale acționează cu hotărîre pentru o societate în care oamenii muncii să participe nemijlocit la conducerea vieții publice.

Mișcarea comunistă și muncitorească internațională a parcurs, din zilele lui Lenin și pînă în prezent, un amplu proces de creștere și maturizare. Astăzi pe toate continentele lumii albează aproape 100 de partide comuniste și muncitorești în rîndul cărora se numără zece și zece de milioane de comunisti, care se situează, în numeroase țări, în fruntea luptei proletariului, a maselor largi muncitoare, pentru drepturi și libertăți democratice, împotriva exploatare și asupririi, pentru idealul măreț al eliberării celor ce muncesc de sub tirania claselor stăpînitore. A

creșcut capacitatea partidelor comuniste de a-și elabora de sine statător linia politică, strategia și tactica revoluționară, de a-și adapta metodele și formele de muncă la condițiile sociale noi, de a reflecta în întreaga lor activitate interesele și aspirațiile popoarelor din care fac parte. Mișcarea comunistă și muncitorească se afirmă drept cea mai puternică forță politică a contemporaneității, cea mai măreț mișcare socială a timpului nostru, în stare să asigure transformarea revoluționară a societății. Doresc ca, de la această tribună, cu prilejul acestei aniversări, să adresez partidelor comuniste, tuturor comunistilor și revoluționarilor salutul frățesc al partidului nostru, al comunistilor români și urări de noi și noi succese în lupta lor!

În timpul vieții lui Lenin, dominația colonială se exercita pe un teritoriu reprezentînd aproape 45 la sută din suprafața pămîntului și asupra unei populații de 855 milioane de oameni — adică aproape jumătate din populația de atunci a globului; astăzi colonialismul se mai menține pe un teritoriu ce reprezintă 3,7 la sută din suprafața pămîntului, cu o populație de 36 milioane, adică de 1 la sută din numărul total al locuitorilor globului. Pe ruinele fostului imperiu colonial au apărut, din timpul lui Lenin și pînă astăzi, aproape 80 de noi state independente, din care circa 70 în ultimele două decenii și jumătate.

Popoarele care au scuturat jugul imperialist își afirmă voința de a valorifica bogățiile naționale, energia și puterea de muncă în folosul lor propriu, de a asigura dezvoltarea liberă și independentă a țărilor, de a-și consolida cuceririle democratice dobîndite și a participa tot mai activ la viața politică a lumii, se pronunță cu tot mai multă hotărîre împotriva imperialismului, a neocolonialismului, pentru salvarea păcii. În Africa și Asia se intensifică lupta pentru lichidarea ultimelor resturi ale dominației coloniale. Poporul român, care el însuși a cunoscut asuprirea imperialistă, adresează calde felicitări tuturor popoarelor care au scuturat jugul imperialismului și le urează succese tot mai mari în consolidarea independenței, în fărîcarea unei vii mai bune pentru popoarele lor. Adresăm cele mai calde urări de succese popoarelor care luptă pentru scuturarea jugului imperialist.

Pe toate continentele se ridică glasul zecilor de milioane de oameni care cer să se pună capăt politicii imperialiste de agresiune și amestec în treburile interne ale altor state, să se instaureze în viața internațională relații bazate pe respectul independenței și suveranității naționale, pe deplina egalitate în drepturi Frontul mondial al progresului și păcii — care reunește sute și sute de milioane de oameni de diferite credințe și convingeri politice — reprezintă astăzi o uriașă forță, capabilă să pună stavilă planurilor cuceririlor imperialiste agresive, să asigure pacea și securitatea în întreaga lume.

Firește, în aprecierea situației internaționale actuale, a forțelor care se înfrîntă pe arena mondială, nu putem uita nici un moment că în lume există încă imperialismul, că atît timp cît există imperialismul cu politica sa de dictat, de agresiune și amestec în treburile altor popoare, se menține și pericolul unui nou război.

O analiză marxist-leninistă a raportului de forțe existent astăzi pe plan mondial duce la concluzia că forțele ant imperialiste, forțele păcii și progresului se află în continuă creștere și afirmare, sînt superioare imperialismului; dacă vor acționa unite, ele pot împiedica planurile agresive ale imperialismului, pot asigura promovarea unei politici internaționale de înțelegere și colaborare, pot face să triumfe pacea în lume.

Nu mai analizăm marxist-leninistă ne dă posibilitatea să apreciem în mod just raportul de forțe pe arena mondială, condițiile luptei internaționale. Este adevărat că orice suprapondere a pericolului pe care-l reprezintă forțele reacțiunii, imperialismului, ar putea provoca daune luptei revoluționare, ant imperialiste. Dar tot atît de adevărat este însă și faptul că o supraapondere a forțelor imperialiste, o minimizare a forțelor ce se pronunță pentru progres social și pace, a posibilităților de a acționa este de natură să ducă la concluzii demobilizatoare, să inspire nelcredere în capacitatea de luptă a frontului ant imperialist. Desigur, lupta dintre forțele progresului și cele ale reacțiunii pe plan mondial nu are un caracter rectiliniu. Nu reprezintă o suită de victorii nelăncinate ale frontului ant imperialist. Dar aprecînd în ansam-

blu desfășurarea luptei nu putem să nu tragem concluzii optimiste cu privire la perspectivele evoluției omenirii, să nu afirmăm că în epoca contemporană există posibilitatea reală a înfrîngerii reacțiunii, a împiedicării războiului, a asigurării progresului social și a păcii.

Tovarăși,

Una din profunde transformări revoluționare care au avut loc în viața socială a lumii moderne și care a determinat schimbarea radicală a raportului de forțe pe plan internațional în favoarea cauzei progresului și a păcii a fost formarea în perioada postbelică a sistemului socialist mondial, dezvoltarea colaborării și prieteniei dintre țările socialiste.

Colaborarea și unitatea dintre țările socialiste are o mare importanță pentru creșterea influenței socialismului în lume, pentru victoria luptei în vederea asigurării păcii. Pornind de la această cerință fundamentală, România pune în centrul politicii sale externe prietenia și alianța cu toate țările socialiste, desfășoară cu consecvență o politică activă de dezvoltare largă a raporturilor de solidaritate și colaborare cu toate țările socialiste. Își aduce contribuția la întărirea forței întregului sistem socialist mondial! Țara noastră promovează cu consecvență contacte și schimburi de vizite la nivelul conducerii de partid și de stat, precum și la alte niveluri cu reprezentanții celorlalte țări socialiste, dezvoltă schimbul de experiență cu acestea în opera de construire a noii orînduirii.

Ca membră a Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, țara noastră acționează pentru perfectarea continuă a colaborării și cooperării în cadrul acestui organizații, în interesul reciproc al țărilor participante; ea întîrește totodată largi raporturi de colaborare multilaterală cu toate țările socialiste. Noi vedem în fărîcarea și intensificarea colaborărilor economice — altă cu țările care fac parte din CAER, cît și cu celelalte țări socialiste — un factor important menit să contribuie la dezvoltarea economică a fiecărei țări socialiste, la înflorirea multilaterală a tuturor națiunilor socialiste, suverane, libere și egale în drepturi, și prin aceasta la creșterea potențialului economic și a influenței în lume a sistemului socialist mondial.

România este, de asemenea, membră a Tratatului de la Varșovia, creat pentru salvagardarea securității țărilor socialiste membre împotriva oricărei agresiuni imperialiste în Europa. Animate de înaltă răspundere ce revine României ca țară socialistă, partidul și guvernul nostru întăresc continuu capacitatea de apărare a patriei, asigură conducerea, înzestrarea și pregătirea de luptă a forțelor armate naționale și, totodată, întărește relații de colaborare strînsă cu armatele celorlalte țări membre ale Tratatului, cu armatele tuturor țărilor socialiste.

După cum se știe, între țările socialiste există deosebiri de părerii în aprecierea unor evenimente ale epocii contemporane, unele din acestea transformîndu-se în divergențe politice sau ideologice. Neînțelegerile și disensiunile create își au, după părerea noastră, originea în subaprecierea și uneori în nesocotirea cerințelor pe care le impune realitatea, a deosebirilor obiective existente în nivelul de dezvoltare economică și socială a acestor țări, a particularităților istorice, naționale.

Unitatea țărilor socialiste reprezintă în condițiile actuale, un factor esențial al luptei revoluționare mondiale, al luptei ant imperialiste, și de aceea noi considerăm că una din cele mai mari datorii ale partidelor comuniste este de a face totul pentru restabilirea și întărirea acestei unități. Apare deosebit de actuală recomandarea lui Lenin din 1922 ca divergențele dintre țări să fie analizate și rezolvate în spiritul înțelegerii, luîndu-se în considerare și respectîndu-se interesele fiecărei națiuni, ale fiecărui popor. „Din experiența noastră — spunea Lenin — am căpătat convingerea neamînată că numai o atenție cu totul deosebită față de interesele diverselor națiuni face să dispară baza oricăror conflicte, înăltură nelcrederea reciprocă”, numai astfel, spunea el, se creează „acea încredere fără de care altă relație pașnică între popoare, cît și dezvoltarea cu succes a tot ceea ce este valoros în civilizația de astăzi sînt absolut imposibile”. Considerăm că omagiul cel mai înalt pe care partidele din țările socialiste îl pot aduce memoriei marelui Lenin, este de a acționa ferm și consecvent pentru depășirea neînțelegerilor care afectează relațiile dintre aceste țări, de a lupta cu perseverență și răbdare pentru întărirea unității și coeziunii întregului sistem socialist mondial.

Un obiectiv permanent care stă la baza întregii politici externe a României este dezvoltarea largă a colaborării și cooperării cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială, în spiritul respectului independenței și suveranității naționale, al neamestecului în treburile interne și al avantajului reciproc. Noi considerăm că în epoca contemporană dezvoltarea largă a colaborării internaționale între state suverane și egale în drepturi, schimbul de valori materiale și spirituale între popoare, mai buna cunoaștere reciprocă între națiuni constituie o necesitate obiectivă așt pentru asigurarea progresului general, pentru mersul înainte al omenirii, cît și pentru instaurarea unui climat de pace, securitate și încredere între popoare.

Pornind de la aceste considerente, România întărește legăturile pe țărîm economică, cultural-științifică și tehnică cu țări de pe toate continentele, participă activ la diviziunea internațională a muncii, la circuitul mondial de bunuri și cunoștințe. Țara noastră intensifică schimbul de vizite și contacte cu reprezentanți a numeroase țări în scopul mai bunelor cunoașteri reciproce, statornicirii unor relații de încredere și stimulare rodnică între popoare. Toate acestea se înscriu în linia generală a consecvenței a politicii externe a partidului și statului nostru, îndreptată spre distindere, colaborare și pace.

Opinia care capătă tot mai mulți aderenți și care se impune tot mai larg în viața internațională este că factorul hotărîtor de care depinde astăzi menținerea păcii și înasătoșirea climatului politic general îl constituie respectarea dreptului fiecărui popor de a-și hotărî soarta în mod independent, renunțarea la încercarea de a impune prin forță dominația asupra altor popoare. România acordă o atenție neslăbită situației din Europa, regiune care, reunind state cu un potențial economic, politic și militar considerabil, cu un rol și o influență mare în viața internațională, prezintă o importanță deosebită pentru pacea și securitatea mondială. România și alte țări socialiste, încă în Declarația din 1966 de la București, au subliniat însemnătatea pe care o are pentru slăbirea încordării internaționale, pentru cauza păcii, înfrățirea unor măsuri care să ducă la îmbunătățirea relațiilor dintre statele europene, la un sistem trinitic de securitate pe acest continent. Întreaga evoluție din ultimii ani a confirmat justetea analizei făcute în Declarația din 1966; propunerile statelor socialiste s-au bucurat și se bucură de un larg ecou pozitiv, atît în Europa, cît și în restul lumii. Un interes deosebit a stîrînit, de asemenea, Apelul de la Budapesta al țărilor socialiste și Consfătuirea de la Praga a miștrilor de externe al acestor țări cu privire la convocarea unei conferințe general-europene. Asigurarea succesului acestei acțiuni, care fără îndoială ar reprezenta un moment important în viața popoarelor continentului, presupune participarea largă a tuturor statelor interesate la toate etapele de pregătire, cît și la desfășurarea conferinței. Este o opinie tot mai larg recunoscută că securitatea europeană trebuie să ducă în ultimă instanță la lichidarea împărțirii continentului în blocuri militare opuse și la permanentizarea acestora. În acest spirit România con-

Tovarăși,

Un obiectiv permanent care stă la baza întregii politici externe a României este dezvoltarea largă a colaborării și cooperării cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială, în spiritul respectului independenței și suveranității naționale, al neamestecului în treburile interne și al avantajului reciproc. Noi considerăm că în epoca contemporană dezvoltarea largă a colaborării internaționale între state suverane și egale în drepturi, schimbul de valori materiale și spirituale între popoare, mai buna cunoaștere reciprocă între națiuni constituie o necesitate obiectivă așt pentru asigurarea progresului general, pentru mersul înainte al omenirii, cît și pentru instaurarea unui climat de pace, securitate și încredere între popoare.

Pornind de la aceste considerente, România întărește legăturile pe țărîm economică, cultural-științifică și tehnică cu țări de pe toate continentele, participă activ la diviziunea internațională a muncii, la circuitul mondial de bunuri și cunoștințe. Țara noastră intensifică schimbul de vizite și contacte cu reprezentanți a numeroase țări în scopul mai bunelor cunoașteri reciproce, statornicirii unor relații de încredere și stimulare rodnică între popoare. Toate acestea se înscriu în linia generală a consecvenței a politicii externe a partidului și statului nostru, îndreptată spre distindere, colaborare și pace.

Opinia care capătă tot mai mulți aderenți și care se impune tot mai larg în viața internațională este că factorul hotărîtor de care depinde astăzi menținerea păcii și înasătoșirea climatului politic general îl constituie respectarea dreptului fiecărui popor de a-și hotărî soarta în mod independent, renunțarea la încercarea de a impune prin forță dominația asupra altor popoare.

România acordă o atenție neslăbită situației din Europa, regiune care, reunind state cu un potențial economic, politic și militar considerabil, cu un rol și o influență mare în viața internațională, prezintă o importanță deosebită pentru pacea și securitatea mondială. România și alte țări socialiste, încă în Declarația din 1966 de la București, au subliniat însemnătatea pe care o are pentru slăbirea încordării internaționale, pentru cauza păcii, înfrățirea unor măsuri care să ducă la îmbunătățirea relațiilor dintre statele europene, la un sistem trinitic de securitate pe acest continent. Întreaga evoluție din ultimii ani a confirmat justetea analizei făcute în Declarația din 1966; propunerile statelor socialiste s-au bucurat și se bucură de un larg ecou pozitiv, atît în Europa, cît și în restul lumii. Un interes deosebit a stîrînit, de asemenea, Apelul de la Budapesta al țărilor socialiste și Consfătuirea de la Praga a miștrilor de externe al acestor țări cu privire la convocarea unei conferințe general-europene. Asigurarea succesului acestei acțiuni, care fără îndoială ar reprezenta un moment important în viața popoarelor continentului, presupune participarea largă a tuturor statelor interesate la toate etapele de pregătire, cît și la desfășurarea conferinței. Este o opinie tot mai larg recunoscută că securitatea europeană trebuie să ducă în ultimă instanță la lichidarea împărțirii continentului în blocuri militare opuse și la permanentizarea acestora. În acest spirit România con-

sideră că pregătirea conferinței general-europene nu trebuie să se facă prin înțelegerea de la bloc la bloc, ci prin realizarea unei înțelegeri între toate statele de pe continent. Rezolvarea problemelor securității europene cere luarea în considerare a realităților istorice statornicite pe continent în perioada postbelică, recunoașterea inviolabilității granițelor tuturor statelor, inclusiv a graniței Oder-Neisse. Considerăm pe deplin îndreptățită dorința Poloniei, a poporului polonez de a se recunoaște de către toate statele granițele sale stabilite după cel de-al doilea război mondial, de aceasta depinzînd în bună măsură asigurarea stabilității relațiilor interstatale pe continentul nostru, întărirea securității și păcii în Europa.

O realitate inexorabilă a Europei postbelice este, de asemenea, existența celor două state germane — Republica Democrată Germană și Republica Federală a Germaniei; pentru întărirea păcii și securității pe continent, are o însemnătate deosebită recunoașterea din punct de vedere al dreptului internațional a Republicii Democrată Germane, stabilirea de relații normale între ei cu ambele state germane, crearea condițiilor pentru participarea lor activă la normalizarea situației în Europa, la rezolvarea tuturor problemelor internaționale. Aprecîm că schimbările care au avut loc în Europa, inclusiv cele ce s-au produs în ultimul timp în Republica Federală a Germaniei, permit să se abordeze cu mai mulți surși de izbîndă aceste probleme. Poporul nostru a salutat începerea convorbirilor între reprezentanții guvernelor Uniunii Sovietice și Republicii Federale a Germaniei și discuțiile purtate în scopul încheierii unui acord de nefolosire a forței. Succesul acestor convorbiri ar reprezenta o contribuție de seamă la cauza normalizării relațiilor din Europa și din întreaga lume. Considerăm, de asemenea, deosebit de pozitive tratativele inițiate între conducătorii guvernelor Republicii Democrată Germane și Republicii Federale a Germaniei și ne exprimăm convingerea că ele se vor solda în cele din urmă cu rezultate bune pentru interesele celor două state germane, ale păcii și securității în Europa. Interesele securității europene cer ca toate statele să abordeze problemele privind relațiile cu Republica Democrată Germană — stat liber, suveran și independent — prin tratative și discuții directe, nemijlocite cu forurile conducătoare ale acestor state, în scopul găsirii celor mai potrivite căi pentru normalizarea raporturilor și dezvoltarea multilaterală a colaborării cu Republica Democrată Germană. Am apreciat și apreciem, totodată, drept utile pentru cauza normalizării relațiilor bilaterale, cît și a situației politice din Europa, convorbirile începute între reprezentanții Poloniei și reprezentanții Republicii Federale a Germaniei.

Un efect deosebit de pozitiv asupra climatului politic general îl are stabilirea de înțelegere regională, dezvoltarea relațiilor de bunăvecinătate în toate zonele geografice ale continentului nostru, ca și ale tuturor continentelor. În acest sens, România consideră necesar să se intensifice eforturile, de către toate guvernele în cauză, pentru dezvoltarea largă a relațiilor interstatale în regiunea Balcanică, pentru transformarea acestei zone într-o zonă a păcii, conviețuirii pașnice, într-o regiune lipsită de arme nucleare. Aceasta ar constitui o contribuție prețioasă la întărirea păcii și securității pe întregul continent.

Poporul român, ca și celelalte popoare, este profund interesat în stingerea tuturor focarelor de conflict și încordare existente în lume și care pot degenera, oricînd, în mari confruntări armate. Iată de ce considerăm necesar să se pună fără întîrziere capăt războiului din Vietnam. România a sprijinit și va sprijini în viitor întregul său sprijin material, moral și diplomatic cauzei dreptate a poporului vietnamez. Poporul român cere ca Statele Unite ale Americii să-și retragă trupele, ca poporul vietnamez să fie lăsat să-și hotărască nestingherit destinele, conform voinței și năzuințelor sale.

Ne exprimăm adîncă îngrijorare față de intensificarea acțiunilor militare americane împotriva forțelor patriotice din Laos, față de încordarea creată în Cambodgia ca urmare a recentei loviturii de stat. Evoluția evenimentelor din Peninsula Indochinei creează noi pericole, atît pentru situația din această regiune, cît și pentru pacea internațională, aduce prejudicii luptei popoarelor respective pentru apărarea libertății și indepen-

denței lor, a dreptului lor de a-și hotărî singure soarta.

Ne preocupă, de asemenea, persistența și extinderea conflictului din Orientul Apropiat; recrudescența operațiunilor militare sporite tensiunea în această regiune, nu aduce avantaje decît cercurilor imperialiste interesate în învîrjirea popoarelor, în menținerea dominației și recuștigarea privilegiilor pierdute. România se declară în modul cel mai categoric împotriva extinderii acțiunilor militare și, îndeosebi, împotriva atacurilor asupra obiectivelor pașnice care provoacă numeroase victime în rîndul populației civile. Ne pronunțăm cu consecvență pentru încetarea ostilităților militare, pentru soluționarea pe baze politice, pașnice, a conflictului din Orientul Apropiat în spiritul rezoluției Consiliului de Securitate din 1967, pentru retragerea trupelor israeliene din teritoriile ocupate, pentru respectarea dreptului la existență, dezvoltare independentă și integritate teritorială a fiecărui stat din această zonă, pentru rezolvarea problemei refugiaților palestinieni potrivit intereselor lor legitime. Viața a demonstrat și demonstrează în modul cel mai evident cît de actuală este teza leninistă că nu poate sluji intereselor popoarelor și nu poate dura o pace bazată pe anexiuni, pe dominație, pe impunerea cu forța a armelor a voinței altor state.

Poporul român este profund solidar cu toate popoarele care luptă împotriva imperialismului, pentru cucerirea sau consolidarea libertății și independenței naționale. România își afirmă simpatia cu lupta popoarelor arabe pentru dezvoltare democratică, progresistă, pentru bunăstare și prosperitate, împotriva uneltirilor imperialismului. Țara noastră dezvoltă relații cu țările din Africa și Asia, sprijinindu-le în lupta pentru dezvoltare de sine stătătoare, împotriva neocolonialismului, pentru consolidarea independenței, pentru progres economic și social. O atenție deosebită acordăm dezvoltării relațiilor cu țările Americii Latine în care se afirmă tot mai puternic voința popoarelor, a forțelor înaintate, progresiste, pentru apărarea independenței naționale, împotriva penetrației imperialiste străine, pentru valorificarea bogățiilor naționale în interesul propriu, pentru transformări sociale progresiste.

O caracteristică fundamentală a vieții internaționale actuale o constituie participarea tot mai activă a tuturor țărilor, indiferent de forța și mărimea lor geografică, la viața internațională, la soluționarea problemelor privind colaborarea dintre state și asigurarea păcii. Una din problemele de o deosebită însemnătate pentru rezolvarea căreia popoarele lumii trebuie să-și unească eforturile, să coopereze strîns, este cea a dezarmării generale și în primul rînd a dezarmării nucleare. România apreciază că este în mod imperios necesar ca toate popoarele, toate guvernele, toți conducătorii de state să acționeze cu cea mai mare hotărîre pentru a se pune capăt înarmărilor — una din cele mai grele poveri care apasă asupra omenirii — pentru a se întreprinde măsuri concrete pe calea dezarmării.

Poporul român, partidul și guvernul nostru își exprimă și cu acest prilej hotărîrea fermă de a milita neabătut, pe arena mondială, pentru destrîngerea, securitate și pace, de a-și aduce contribuția la eforturile pentru preîntîmpinarea unui nou război, la normalizarea relațiilor dintre state, la instaurarea în viața internațională a respectului față de suveranitatea și independența fiecărui stat, la lupta generală pentru progres și civilizație.

Stimați tovarăși,

Este cunoscut că uriașă însemnătate are pentru soarta luptei revoluționare din zilele noastre, înseși pentru victoria luptei frontului ant imperialist mondial, dezvoltarea continuă a mișcării comuniste și muncitorești internaționale. Forța acestei mișcări sociale fundamentale a epocii contemporane depinde în mare măsură de soliditatea și unitatea dintre partidele comuniste și muncitorești.

Consecvent spiritului profund internaționalist de care este animat, Partidul Comunist Român întărește solidaritatea cu celelalte partide comuniste și muncitorești, dezvoltă relații cu alte partide și organizații democratice și progresiste, cu mișcările de eliberare națională, sprijină lupta forțelor revoluționare înaintate din întreaga lume. Se știe că între partidele comuniste și muncitorești există în prezent divergențe care a-

duc mari prejudicii intereselor oamenilor muncii de pretutindeni, cauzei socialismului, progresului social și păcii.

Partidul nostru a subliniat în repetate rînduri că, în zilele noastre, în contextul uriașei diversități de condiții social-politice și economice în care acționează partidele comuniste și care determină obiective și sarcini diferite de la partid la partid, singura cale pentru păstrarea și consolidarea unității este respectarea dreptului fiecărui partid de a-și elabora de sine stătător politica, strategia și tactica revoluționară, de a adopta în mod independent metodele și formele de luptă menite să asigure realizarea idealurilor celor ce muncesc.

Problemele complexe pe care le ridică dezvoltarea socială din fiecare țară, evenimentele internaționale, rapiditatea cu care se schimbă situația — cîetodată de la o zi la alta — impun partidelor comuniste răspunduri și hotărîri operative, corespunzătoare cerințelor vieții. Numai acțiunînd în concordanță cu imperioasele situații concrete din fiecare țară, partidele comuniste își pot îndeplini rolul istoric ce le revine în societatea contemporană.

Părerea partidului nostru a fost și este că ceea ce unește deosebitele de avangardă ale proletariatului este mult mai puternic, mai tragic și mai important decît deosebirile de părerii în legătură cu modul de a acționa într-o anumită împrejurare sau în interpretarea unor fapte și evenimente politice.

În documentul final adoptat la Consfătuirea de la Moscova din iunie 1969, la care au participat 70 de partide comuniste și muncitorești, se arată că trebuie deslășurate legăturile frățești și de colaborare între toate partidele comuniste fără excepție, menținîndu-se ca punct de plecare în această constatare, astfel încît constituirea sa constituie o etapă importantă pe calea coeziunii mișcării comuniste mondiale. Deși de la constituirea a trecut aproape un an, trebuie spus, din păcate, că nu s-au înregistrat pași hotărîți în această direcție.

Încă în 1919, Lenin a arătat că divergențele dintre comunisti sînt de altă natură decît divergențele dintre acesia și adversarii lor, că ele sînt divergențe între reprezentanții unei înfrîngeri de masă care a crescut extrem de mult și apar pe o bază fundamentală comună și tragică. Cu atît mai actuală sînt astăzi aceste recomandări. După părerea noastră trebuie să se pornească întotdeauna de la faptul că oricît de mari ar fi divergențele, ele trebuie rezolvate în spirit comunist, prin discuții tovarășești de la partid la partid, de la conducere la conducere, pe baza deplinei egalități în drepturi, a respectului și încrederii reciproce.

Desigur, nu poate fi ignorat faptul că față de schimbările care se produc în societatea contemporană și în relațiile internaționale există o mare diversitate de părerii și moturi diferite de abordare a problemelor; noi considerăm aceasta ca un lucru absolut firesc, ca o realitate obiectivă determinată de dezvoltarea dialectică a societății și a gîndirii sociale. De aici rezultă necesitatea schimbului de părerii, a debaterii ideologice în mișcarea comunistă și muncitorească. Firește, în cadrul acestor dezbateri pot apărea idei și părerii greșite, care nu corespund întotdeauna legilor dezvoltării sociale; critica unor asemenea părerii, discuțiile nu trebuie să ducă însă în nici un caz la înăbușirea gîndirii vii, creatoare, la înăbușirea spiritului de cercetare științifică, ci dimpotrivă ele trebuie să stimuleze efortul pentru găsirea unor soluții tot mai bune în vederea rezolvării problemelor pe care le ridică dezvoltarea mișcării revoluționare, fărîcarea noii orînduirii.

Dezvoltarea în mișcarea comunistă și muncitorească de astăzi a unor discuții teoretice libere este indispensabilă pentru înțelegerea schimbărilor petrecute în lume, pentru fundamentarea temeinică, pe baza cerințelor realității, a strategiei și tacticii de luptă a proletariatului, a partidelor comuniste și muncitorești, pentru realizarea cu succes a sarcinilor de mare răspundere și complexitate ce revin comunistilor din toate țările.

O însemnată capitală pentru lupta proletariatului, pentru îndeplinirea cu succes de către fiecare detașament marxist-leninist a misiunii sale istorice de conducător al celor ce muncesc, este întărirea unității și forței fiecărui partid comunist în parte. În același timp, de țară și unitatea fiecărui partid depinde în măsură hotărîtoare unitatea, coeziunea și forța întregii mișcări comuniste și muncitorești.

Dezvoltarea în mișcarea comunistă și muncitorească de astăzi a unor discuții teoretice libere este indispensabilă pentru înțelegerea schimbărilor petrecute în lume, pentru fundamentarea temeinică, pe baza cerințelor realității, a strategiei și tacticii de luptă a proletariatului, a partidelor comuniste și muncitorești, pentru realizarea cu succes a sarcinilor de mare răspundere și complexitate ce revin comunistilor din toate țările. Se știe că între partidele comuniste și muncitorești există în prezent divergențe care a-

Cuvîntarea tovarăşului Nicolae Ceauşescu

(Urmare din pag. a II-a)

Temai de aceea, relațiile din sfera mișcărilor comuniste trebuie să se desfășoare astfel încât să contribuie la apărarea și întărirea unității din interiorul fiecărui partid, cît și la întărirea unității și solidarității dintre toate partidele. Aceasta este o obligație fundamentală, o îndatorire sfîntă a fiecărui comunist, cîrui unitatea de luptă în sinul fiecărui partid și a întregii mișcări comuniste pentru cauza celor ce muncesc, pentru cauza socialismului și progresului, trebuie să-i fie mai scumpă ca orice. Aceasta este spiritul marxism-leninismului și al internaționalismului proletar, spiritul promovat cu pasiune revoluționară, de-a lungul întregii sale vieți, de Vladimir Ilîi Lenin. În acest sens acționează și va acționa neabătut Partidul Comunist Român, hotărît să facă tot ce depinde de el pentru depășirea dificultăților actuale din mișcarea comunistă și muncitorească, pentru înfruntarea, pe baza egalității, în drepturi și respectului reciproc, a unei unități trănicioare. Între toate partidele comuniste și muncitorești din lume.

După părerea partidului nostru, una din sarcinile de cea mai mare răspundere ce revine astăzi comunistilor din întreaga lume este lărgirea contactelor și a colaborării cu celelalte mișcări sociale progresiste, democratice, patriotice, naționale care se pun în mișcare pentru transformarea de bază a societății capitaliste, pentru înfruntarea unor decizii politice și sociale înaintate. O înțelegere realistă a societății contemporane nu poate să facă abstracție de uriasa diversitate a forțelor în care se exprimă nemulțumirile diferitelor categorii și pături sociale, față de vechile rînduiri burgheze dorita lor de înnoire a societății. Nu numai că nu trebuie să manifestăm rezervă față de asemenea curente și tendințe progresiste, dar trebuie să saluăm apariția oricăror noi mișcări sociale care oglindesc căutări și dorințe de schimbare a relațiilor anacronice, perimate, din orinduirea burgheză de a orienta cursul dezvoltării națiunilor nou create, spre socialism, de a accelera progresul social în epoca noastră. Partidul nostru consideră că antrenarea tuturor acestor curente în marșul front antiimperialist, dezvoltarea colaborării și solidarității comunistilor cu toți cei care aspiră la o organizare mai echitabilă și rațională a societății, la transformări democratice și progresiste, este o necesitate obiectivă a luptei revoluționare mondiale, a mersului înainte al societății omenitești.

Stimați tovarăși,

Comunistii din România, întreaga noastră popor aniversază centenarul nașterii lui Lenin hotărît să înfruntăm neabătut politica marxist-leninistă a partidului și guvernului, de a lărgi a societății socialiste multilateral dezvoltate. Succesele remarcabile obținute de poporul român în industrializarea socialistă a țării, în transformarea socialistă a satului, în creșterea producției materiale, în dezvoltarea științei, învățămîntului și culturii, precum și în ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii, constituie o materializare concretă a aplicării creatoare a teoriei marxist-leniniste, o vie ilustrare a superiorității socialismului, a caracteristicilor sale de asigurare progresului și bunăstării maselor populare. Prin victoriile obținute în transformarea revoluționară a societății și edificarea noului orinduirii, prin soluțiile practice, metodele și formele de organizare și de luptă, precum și prin concluziile noi izvorite din condițiile concrete ale României, partidul nostru comunist și poporul român își aduc contribuția — alături de celelalte partide comuniste — la dezvoltarea și îmbogățirea tezaurului teoretic și practic al marxism-leninismului, al luptei revoluționare mondiale, la dezvoltarea științei fărîșirii socialismului și comunismului.

Calauzindu-se după legăturile generale ale dezvoltării sociale, Partidul Comunist Român le aplică în mod creator la condițiile concrete ale României. Se știe că nu o dată Lenin s-a ridicat împotriva celor care vroiau să aplice mecanic anumite forme și metode valabile pentru alte condiții concrete, pentru alte împrejurări istorice, sociale. Partidul Comunist Român studiază cu atenție particularitățile specifice ale țării noastre, caută soluții pentru problemele construcției socialiste care să corespundă situației din România, stadiului de dezvoltare în care se află țara. Totodată, partidul nostru ține seama în politica sa de experiența istorică a altor țări. Comunistii din țara noastră, poporul român au studiat și studiază cu atenție experiența vastă obținută de Uniunea Sovietică — primul stat socialist din lume — a experienței multilaterale a celorlalte

popoare care construiesc noua orinduire socială. Noi înțelegem însă prin aceasta nu o transpunere mecanică a unor forme și metode de muncă — proprii altor condiții socio-economice, altor etape — la situația specifică a țării noastre, ci însușirea și aplicarea creatoare a tot ceea ce corespunde cerințelor vieții sociale din România, particularităților societății noastre. În acest fel înțeleg de altfel partidul și statul nostru cunoașterea și valorificarea întregii experiențe pozitive a societății omenitești, fără de care nu pot fi concepute progresul și civilizația în nici o țară. A ține seama de tot ceea ce a fărîșit mai valoros, inteligență umană este o cerință esențială a marxism-leninismului care s-a fărîșit și dezvoltat prin însușirea și generalizarea teoretică a celor mai mari descoperiri ale științei, ale gândirii sociale, ale practicii revoluționare.

În revoluția și construcția socialistă noi am pornit și pornim de la faptul că între general și particular există o unitate dialectică inseparabilă, că generalul se realizează prin particular; pînă la urmă, practica, viața sînt acestea care verifică, confirmă sau infirmă valabilitatea adevărilor generale. Tocmai pornind de la realitatea obiectivă, partidul nostru se pronunță împotriva aplicării rigide, automate, a unor legături generale. De fapt, experiența socială, viața, practica sînt factorii care determină însăși formarea și totodată înțelegerea legăturilor generale. După cum se știe, legile generale au un rol hotărîtor asupra cursului vieții sociale. Dar, la rîndul lor, legăturile se transformă ele însele, în funcție de schimbările apărute în existența socială, evoluează corespunzător dezvoltării societății.

Lenin a înțeles în mod profund acest adevăr și a ținut seama de el în toate împrejurările. În întreaga sa activitate politică, un exemplu concludent al realismului său, al mobilității cu care se adapta cerințelor vieții a fost elaborarea „Noli politici economice”. În împrejurările în care țara noastră stătea în fața războiului civil și de intervenția imperialistă, să pornescă pe drumul progresului economic, Lenin a înțeles necesitatea unei politici noi, care să țină seama de legăturile economice ce acționau în noua situație creată și, mai ales, necesitatea dezvoltării relațiilor de colaborare cu țările capitaliste avansate — neteninduse că aceste măsuri, aceste relații vor periclită în vreun fel eforturile revoluționare ale poporului, esența puterii muncitorești-tărănești. Iată de ce, studiind învățătura lui Marx, Engels, Lenin și străduindu-se să o aplicăm, trebuie să avem permanent în vedere condițiile concrete istorice, sociale, naționale în care trăim. Numai așa vom putea trage concluzii juste teoretice și practice pentru lupta revoluționară, pentru fărîșirea noului orinduirii, numai așa vom putea acționa atît în concordanță cu legile generale ale dezvoltării sociale, cît și cu viața. Partidul comunist nu trebuie să se cramponeze de trecut, de legături care au acționat într-o altă perioadă și în alte condiții istorice, de așezate adevăruri absolute elaborate o dată pentru totdeauna. Cu adevăr obligatoriu este ceea ce, în condițiile concret-istorice de astăzi, din fiecare țară, contribuie la progres, la mersul înainte al societății socialiste, a socialismului în general. Pentru a conduce cu succes opera de transformare socialistă a societății, partidul comunist nu trebuie să aibă rețineri în a modifica metodele și tactica de muncă și luptă în funcție de cerințele vieții, în a adopta măsuri cu caracter revoluționar care să răspundă noilor condiții create, schimbărilor din viața socială; numai astfel poate asigura el dezvoltarea rapidă a forțelor de producție, progresul social multilateral, înaintarea accelerată pe calea socialismului și comunismului. În acest spirit procedeză partidul nostru, asigurînd perfecționarea continuă a întregii organizări și activități sociale.

Experiența țării noastre — ca și a altor țări socialiste — demonstrează că edificarea cu succes a socialismului este posibilă numai dacă se asigură o puternică bază tehnico-materială a societății, dacă se creează o economie întemeiată pe o industrie modernă, de înalt nivel tehnic. Creșterea rapidă a forțelor de producție, dezvoltarea și perfecționarea continuă a bazei tehnico-materiale este — așa cum a considerat întotdeauna Lenin — o necesitate obiectivă pentru construirea cu succes a comunismului. În condițiile revoluției tehnico-științifice contemporane, crearea unei puternice industrii dotate cu tehnica avansată și dezvoltate pe baza celor mai noi cuceriri ale științei, constituie singura cale pentru afirmarea superiorității socialismului asupra capitalismului. Pornind de la această teză marxist-leninistă par-

tidul nostru pune în centrul dezvoltării economiei naționale industrializarea țării, fărîșirea unei industrie moderne, capabile să înzestreze cu tehnica nouă și să asigure progresul susținut al tuturor ramurilor producției materiale din țara noastră, să asigure valorificarea la nivel înalt, cu maximum de eficiență, a resurselor materiale și a potențialului uman al țării.

Una din marile victorii ale politicii partidului nostru a fost cooperativizarea agriculturii, crearea marii proprietăți socialiste la sate în stare să asigure creșterea intensă a producției agricole, ridicarea nivelului de viață al țărănimii, satisfacerea cerințelor generale ale economiei naționale. În această importantă operă revoluționară, partidul nostru a pornit de la principiile planului cooperatist al lui Lenin, ținînd totodată seama de tradițiile, de specificul economico-social al satului românesc, de modul concret în care a fost abordată, în general, construirea socialismului în țara noastră.

În etapa actuală a construcției socialiste un factor primordial pentru realizarea cu succes a sarcinilor complexe care ne stau în față este știința. Pornind de la rolul și importanța științei în viața societății, partidul și statul nostru au luat o serie de măsuri menite să intensifice cercetarea științifică, să lunge nemilcote de cercetările concrete ale practicii construcției socialiste.

Este necesar să promovăm cu îndrăzneală și operativitate în activitatea economică, în producția materială, ca de altfel în întreaga viață socială, tot ceea ce este nou, înaintat, tot ce aduce cercetarea proprie și știința și tehnica mondială. În special este necesar să asigurăm aplicarea rapidă în producție a noilor cuceriri impuse de revoluția tehnico-științifică contemporană: dacă nu vom proceda astfel, tovarăși, dacă nu ne vom înfrîni în permanență de cunoașterea și aplicarea celor mai noi realizări ale științei și tehnicii — trebuie să știmem deschis — nu vom reuși să ne ridicăm la nivelul țării dezvoltate, vom rămîne mereu în urmă.

Rezultatul nemilcote al tuturor realizărilor obținute în construcția socialistă este ridicarea nivelului de civilizație al vieții oamenilor, satisfacerea tot mai largă a cerințelor lor materiale și spirituale. Ridicarea nivelului de trai al poporului este telul suprem al politicii partidului, idealul înscris pe steagul său de luptă. Tot ceea ce întreprinde partidul și statul, sensul întregului efort de zidire a noului orinduirii în patria noastră este îmbunătățirea vieții oamenilor, asigurarea unui trai demn și îmbelsugat pentru toți cetățenii patriei noastre, posibilitatea de a pune în valoare toate aptitudinile lor. În această direcție a acționat și va acționa neabătut și în viitor Partidul Comunist Român — exponentul celor mai înaintate aspirații ale întregii noastre națiuni socialiste.

Creșterea impetuoasă a forțelor de producție impune necesitatea obiectivă a perfecționării relațiilor de producție socialiste, a raporturilor sociale dintre oameni, a organizării întregii societăți. Sarcina partidului și a statului socialist constă în a asigura în permanență concordanța dintre forțele de producție, în continuă dezvoltare, și relațiile de producție care trebuie să evolueze și ele necontenit.

Ținînd seama de toate aceste considerente, partidul nostru a luat în anul din urmă o serie de măsuri pentru perfecționarea organizării, conducerii și planificării economice, a întregii activități sociale. Sînt cunoscute, de asemenea, măsurile ce s-au luat pentru combaterea burocratismului în toate domeniile de activitate. Perfecționarea continuă a relațiilor socialiste de producție, a raporturilor dintre oameni, a organizării societății, lichidarea fenomenelor de burocratism din toate sferele de activitate socială trebuie să devină cauza întregului nostru partid, a întregului nostru popor! Aceasta este o condiție pentru asigurarea fărîșirii socialismului și comunismului.

Stimați tovarăși,

Dezvoltarea socialismului pune tot mai mult în evidență problema rolului statului și a perspectivei sale.

Este de înțeles că funcțiile și rolul statului nu rămîn în toate etapele aceleași, ele sînt în continuă schimbare. Începînd de la primul guvern revoluționar democrat instaurat la 6 Martie 1945 și pînă astăzi, conținutul statului s-a schimbat, funcțiile lui au evoluat continuu.

În evoluția și perfecționarea continuă a rolului statului în societate trebuie să avem în vedere necesitatea conducerii unitare a întregii activități sociale, inclusiv a conducerii și planificării centralizate, a economiei. Totodată, complexitatea activității de edificare a socialis-

mului impune lărgirea drepturilor și autonomiei organelor locale, a întreprinderilor și altor instituții de bază. Fără o largă descentralizare, fără extinderea inițiativei și răspunderii organelor locale nu se poate asigura conducerea cu succes a opere de construire a comunismului. În acest cadru se înscriu măsurile trasate de Conferința Națională și de Congresul al X-lea. Este necesar să aplicăm cu toată fermitatea aceste hotărîri, să îmbinăm în mod armonios conducerea și planificarea centrală cu autonomia și inițiativa organelor și unităților de jos. Aceasta este, de altfel, însăși esența centralismului democratic — principiu de bază, cu caracter bivalent, pe care este clădit statul nostru socialist.

Partidul nostru acordă o atenție deosebită aplicării legilor economice obiective, folosirii pîrgurilor economice pentru creșterea eficienței producției de bunuri materiale. În legătură cu aceasta considerăm greșite atît concepțiile care promovează centralismul excesiv, care înăbușă inițiativa și răspunderea unităților economice și ignorază legile economice obiective, cît și concepțiile după care producția materială ar trebui să se regleze spontan, pe baza impulsurilor pieței, ignorînd rolul factorului conștient în conducerea activității economice și sociale.

Un rol tot mai de seamă revine în activitatea statului nostru pentru edificarea socialismului eroicilor noastre clase muncitoare care își îndeplinesc cu cinste misiunea istorică de clasă conducătoare a întregii noastre societăți. În alianță strînsă cu clasa muncitoare, țărănimii cooperatiste — așa cum, de asemenea, contribuția activă la efortul general pentru progresul patriei, la vasta operă de construcție a socialismului în România. Un aport de seamă la realizarea marilor sarcini care stau în fața poporului nostru în efortul pentru ridicarea patriei pe trepte tot mai înalte de progres și civilizație aduce intelectualitatea, profund devotată cauzei socialismului și comunismului.

Socialismul nu poate fi construit decît cu participarea conștientă la conducerea statului a celor ce muncesc, a întregului popor. Întreaga istorie a dezvoltării socialismului demonstrează că socialismul nu poate fi nici importat nici exportat, că el este opera clasei muncitoare din țara respectivă, a celorlalte clase și pături sociale care acționează strîns unite cu proletariatul, sub conducerea partidului revoluționar de avangardă. Fărîșirea socialismului și apărarea lui împotriva oricăror elemente ostile, a oricăror acțiuni diversioniste, se realizează de către masele largi populare din propria țară sub conducerea partidului comunist. Apar de neînțeles unele temeri că preocuparea pentru perfecționarea continuă a formelor de conducere și organizare a societății socialiste, a relațiilor de producție, ar putea prezenta vreun pericol pentru puterea oamenilor muncii, pentru esența de clasă a noului orinduirii. Viața demonstrează, dimpotrivă, că tocmai măsurile luate de partidul comunist pentru îmbunătățirea continuă a formelor de conducere a economiei, a întregii vieți sociale, pentru perfecționarea activității de stat, a democrației socialiste și a raporturilor dintre oameni, asigură dezvoltarea ascendentă a noului orinduirii, punerea tot mai deplină în valoare a superiorității socialismului, accelerarea procesului de fărîșire a societății socialiste multilaterale dezvoltate, crearea condițiilor pentru trecerea treptată spre comunism.

Privită prin prisma marxism-leninismului, democrația socialistă constituie nu numai o parte inseparabilă a socialismului, ci și o necesitate obiectivă pentru fărîșirea cu succes a noului orinduirii sociale. Noi considerăm că esența democrației socialiste constă în asigurarea tuturor condițiilor pentru exercitarea de către popor a dreptului său suveran de a participa — atît prin reprezentanții săi, cît și în mod nemilcote — la conducerea treburilor țării, în antrenarea maselor largi populare la dezvoltarea și înflorirea societății socialiste. Asigurînd îmbinarea armonioasă a intereselor generale ale colectivității cu interesele fiecărui cetățean, democrația socialistă permite afirmarea deplină a capacităților și talentelor fiecărui om al muncii, manifestarea multilaterală a personalității umane.

S-au înscăpat în țara noastră, ca o metodă curentă de lucru, constituțiile cu oamenii muncii din diferite sectoare, și domenii de activitate, consultarea largă a maselor în toate chestiunile mai importante care privesc mersul înainte al țării pe calea socialis-

mului. Vom acorda și în viitor toată atenția dezvoltării democrației socialiste, participării conștiente și active a întregului popor la conducerea statului.

Dezbaterea largă cu întregul popor a problemelor de politică internă și externă întărește tot mai mult orinduirea socialistă, zădărnicește orice activitate a elementelor dușmănoase, cîmtează unitatea întregii națiuni socialiste. Orinduirea noastră are trăsătură granitului, ea este invincibilă! Întărirea continuă a potențialului material și spiritual al patriei, adeziunea unanimă a poporului la politica partidului, la cauza socialismului exclud orice pericol de abatere sau de întoarcere a națiunii noastre de pe drumul pe care a pornit, garantează mersul înainte neabătut pe calea socialismului și comunismului. Acționînd în deplină cunoaștere a noilor obiective ale politicii noastre interne și externe, poporul român — stăpîn pe destinele sale — își faurește, cu adevărat liber și în mod conștient, viața sa nouă, viitorul său fericit.

Tovarăși,

În lupta pentru înfrățirea revoluției și edificarea comunismului, marxism-leninismul a acordat întotdeauna rolului națiunii, problemei naționale și internaționalismului proletar o importanță primordială. Fondatorii socialismului științific au privit aceste noțiuni în contextul condițiilor istorice și sociale concrete ale fiecărei etape: ele nu sînt noțiuni abstracte, rupte de realitățile lumii înconjurătoare, ci categorii ce se manifestă și acționează în condiții istorice concrete.

Interesele naționale și internaționalismul proletar nu se exclud ci, dimpotrivă, se condiționează reciproc; între ele există o strînsă interdependență, o unitate dialectică organică. A încerca în vreo împrejurare sau alta să opui interesele naționale cauzei internaționalismului proletar sau, dimpotrivă, solidaritatea internațională intereselor naționale ale poporului — înseamnă a aduce daune grave atît cauzei socialismului în propria țară, cît și socialismului în general. Nu se poate — în nici un fel — vorbi despre subordonarea intereselor naționale cauzei internaționalismului proletar, tot așa cum nu se poate vorbi despre subordonarea internaționalismului intereselor naționale.

Unitatea dintre național și internațional devine un factor hotărîtor pentru desfășurarea cu succes a construirii socialismului și comunismului. Se știe că, eliberîndu-se pe sine, devenind clasă conducătoare a societății, clasa muncitoare eliberează de exploatare și asuprire toate categoriile sociale, devine exponentul întregii națiuni. În aceste împrejurări, partidul comunist, îndeplinindu-și rolul de conducător al societății, reprezintă cel mai fidel interesele națiunii socialiste.

Tocmai pornind de la aceste considerente, Partidul Comunist Român îmbină în întreaga sa activitate interesele naționale ale poporului nostru cu internaționalismul proletar. Preocupîndu-se de edificarea cu succes a socialismului în România, partidul nostru își îndeplinește atît îndatoririle naționale cît și cele internaționale.

În același timp, partidul nostru acționează continuu pentru întărirea legăturilor de colaborare cu deștăgamentele revoluționare din celelalte țări, manifestîndu-și activ solidaritatea internaționalistă cu lupta oamenilor muncii de pretutindeni. Acționînd neabătut pentru dezvoltarea colaborării cu toate țările socialiste, cu toate partidele comuniste și muncitorești, luptînd cu consecvență pentru întărirea unității tuturor țării socialiste și a tuturor partidelor comuniste și muncitorești, Partidul Comunist Român își îndeplinește îndatoririle internaționaliste de deștăgament activ al marilor armate a revoluționarilor din întreaga lume.

Internaționalismul înseamnă colaborare între națiuni egale în drepturi, între popoare care se înfrățesc și se ajută să treacă de la mizeria la bunăstare, să realizeze marea victorie a comunismului și comunism în fiecare din țările lor. În relațiile dintre țările socialiste colaborarea internaționalistă presupune eforturi din partea statelor respective pentru armonizarea reciprocă a intereselor tuturor națiunilor socialiste, astfel ca această colaborare să ducă la afirmarea nestingherită a fiecărui popor, a fiecărei națiuni, la progresul și prosperitatea fiecărei țări. În condițiile de astăzi cînd zeci și zeci de popoare luptă cu tot mai multă forță pentru a-și afirma ființa națională, pentru a se ridica la nivelul progresului și civilizației avansate și în perspectiva

treierii a tot mai multor popoare pe calea fărîșirii societății socialiste, promovarea unei asemenea colaborări internaționaliste constituie o necesitate legică a înșelii dezvoltării sociale mondiale.

În această ordine de idei, considerăm necesar să mă refer și la perspectiva națiunii în socialism. În abordarea acestei probleme noi pornim de la cunoscuta teză a lui Lenin după care națiunea va continua să aibă un rol important, încă vreme îndelungată, și după victoria comunismului în întreaga lume. Se știe că o trăsătură caracteristică a epocii noastre este redeșteptarea națională a zeci și zeci de popoare care au scuturat jugul colonial și se constituie în state naționale independente. Victoria revoluției, lichidarea claselor exploatare și edificarea socialismului deschide calea afirmării multilaterale și depline a națiunii.

Între națiunile socialiste se dezvoltă continuu o largă colaborare multilaterală și un proces de apropiere internaționalistă. Apropierea între națiunile socialiste va fi desigur un lung proces dialectic, la baza dispariției treptate a deosebirilor naționale stînd ridicarea pe planuri multilaterale, progresul și dezvoltarea armonioasă a fiecărei națiuni în parte, reducerea și dispariția deosebirilor esențiale în nivelul lor de dezvoltare economică și socio-culturală. În această perspectivă istorică legică apure de neînțelese cum este posibil ca, uneori, preocuparea și efortul neslăbit pentru progresul și prosperitatea unei națiuni sau alteia să fie catalogate drept „naționalism”, drept „îngustime națională”. Dezvoltarea și înflorirea națiunilor socialiste libere și egale în drepturi, apropierea lor este drumul obiectiv de dezvoltare a societății omenitești, al înfrățirii idealului de unitate și prietenie strînsă a tuturor popoarelor. Orice nesocotire a intereselor de dezvoltare a unei sau alteia dintre națiuni nu poate decît să ridice piedici în calea acestui proces, să prejudicieze interesele apropierii dintre națiuni. În acest context trebuie spus că atît închinarea și mîrginirea națională, cît și, așa cum spunea Lenin, sovînsimul de mare putere și tendințele de hegemonie sînt de natură să genereze neînțelegeri și disensiuni între popoare, dăunînd atît afirmării și înfloririi fiecărei națiuni, cît și cauzei generale a socialismului, intereselor colaborării și apropierii dintre națiunile socialiste.

În țara noastră, pe baza lichidării exploatarii omului de către om, pe măsura dezvoltării socialismului, a dispariției treptate a deosebirilor dintre diferitele categorii sociale, a întăririi alianței clasei muncitoare cu țărănimii, cu intelectualitatea și ale populației, a apropierii dintre sat și oraș — are loc procesul de omogenizare a societății, de dezvoltare pe o treaptă nouă, superioară, a națiunii socialiste. Înțelegerea acestui proces legic, stimularea lui conștientă constituie o parte inseparabilă a luptei pentru fărîșirea societății socialiste multilaterale dezvoltate, pentru creșterea condițiilor în vederea trecerii spre comunism. Numai abordînd astfel rolul națiunii socialiste vom acționa cu adevărat în spiritul marxism-leninismului creator.

Doresc să mă refer, cu acest prilej, la modul în care a rezolvat și rezolvă Partidul Comunist Român problema națională în țara noastră, unde alături de români există și alte naționalități. Se știe că împrejurările istorice au făcut ca pe teritoriul României să se așeze, de-a lungul veacurilor, și populații de altă naționalitate — în deosebi maghiari, germani, sîrbi. Lucrînd și trăind împreună, oamenii muncii români și cei de alte naționalități au constituit întotdeauna forța motrice a dezvoltării civilizației materiale și spirituale pe aceste meleaguri.

Atît în condițiile orinduirii feudale, cît și ale societății capitaliste clasele exploatare au căutat să afle vrajba națională spre a-și putea menține dominația asupra oamenilor muncii. Dar, în cluda politicii naționale reacționare duse de clasele dominante — fără deosebire de naționalitate — forțele cele mai înaintate din rîndurile poporului român, al maghiarilor, germanilor și altor naționalități conlocuitoare s-au ridicat cu hotărîre împotriva asupririi și a învrăjbirii naționale. Sînt o vie ilustrare în acest sens luptele desfășurate, în strînsă unitate, de-a lungul secolelor, de masele largi populare, pentru dreptate socială și națională.

Mîșcarea muncitorească revoluționară, îndeosebi după crearea Partidului Comunist Român, a ridicat pe o treaptă nouă lupta im-

potrivă asupririi naționale, pentru egalitatea deplină în drepturi a tuturor cetățenilor patriei. Victoria revoluției și edificarea socialismului în România au dus la rezolvarea problemei naționale în spiritul principiilor marxist-leniniste. În abordarea și rezolvarea problemei naționale în țara noastră, Partidul Comunist Român a pornit de la teza marxist-leninistă că nu poate fi liber un popor care asuprește alte popoare sau altă naționalitate.

În țara noastră a fost lichidată pentru totdeauna orice inegalitate națională. Constituția Republicii Socialiste România garantează drepturi egale pentru toți cetățenii patriei, depensind prin lege orice propagandă naționalistă, șovină, orice afîșare a urii de rasă sau tentativă de învrăjbire națională. Drepturile și libertățile cetățenilor asigurate de societatea socialistă tuturor cetățenilor se exprimă în faptul că un mare număr de oameni ai muncii aparținînd naționalităților conlocuitoare fac parte din partidul comunist, forța conducătoare a societății, din organele de conducere centrale și locale ale statului, participă nemijlocit la conducerea întreprinderilor economice și a instituțiilor, la întreaga viață politică, economică, științifică, culturală a țării. Este asigurată folosirea neîngrădită a limbii materne în școli, în administrație, în justiție, în toate domeniile de activitate.

Repartizarea teritorială a forțelor de producție a dus la ridicarea la o viață nouă — economică, culturală și socială — a multor județe ale țării, printre care și cele în care trăiesc oameni ai muncii aparținînd altor naționalități. Aceasta constituie de fapt expresia cea mai grîitoare a politicii naționale, marxist-leniniste, de egalitate în drepturi a partidului nostru.

În lupta și munca comună pentru edificarea socialismului, prietenia dintre poporul român și naționalitățile conlocuitoare s-a ridicat pe o treaptă superioară. Toate marile succese obținute în dezvoltarea socialismului sînt opera comună a tuturor celor ce muncesc în patria noastră, fără deosebire de naționalitate. Întărirea continuă a acestei frății constituie o parte inseparabilă a procesului de omogenizare a societății noastre socialiste.

Rezolvarea justă a problemei naționale, asigurarea deplinei egalități în drepturi a tuturor cetățenilor, fără deosebire de naționalitate, participarea lor activă la conducerea întregii vieți sociale, constituie în același timp o latură importantă a democrației noastre socialiste în plină dezvoltare și perfecționare. Fărîșirea comunismului în România nu poate fi decît opera comună a tuturor celor ce muncesc în patria noastră.

Sîlmați tovarăși,

Victoria revoluțiilor proletare și edificarea socialismului în mai multe țări demonstrează pe deplin justetea tezel leniniste cu privire la rolul istoric al partidului revoluționar de avangardă al clasei muncitoare. Viața arată fără putință de tăgădă că numai acolo unde proletariatul, masele largi populare au avut în fruntea lor o forță politică organizată, un partid cu o linie politică clară, lupta revoluționară a putut fi învinsă de succes.

Și în această privință experiența țării noastre este edificatoare. Tocmai datorită politicii marxist-leniniste a partidului comunist, îlniel sale generale juste, capacității lui organizatorice au putut fi conduse cu succes marile bătălii revoluționare de clasă, a putut fi instaurată în România puterea clasei muncitoare în alianță cu țărănimii, intelectualitatea și alte categorii sociale, a putut fi asigurată edificarea societății socialiste.

În procesul luptei revoluționare și al fărîșirii noului orinduirii, partidul nostru comunist s-a dezvoltat continuu, devenind forța politică conducătoare a societății socialiste. Acest rol pe care partidul îl ocupă în țara noastră este rezultatul nemilcote al politicii pe care o promovează, al faptului că în întreaga sa luptă s-a identificat profund cu năzuințele și aspirațiile clasei muncitoare, ale poporului, că a servit și servește cu devotament, fără preget, interesele întregii națiuni socialiste.

Noi apreciem că și în viitor partidul trebuie să îndeplinească acest înalt rol de forță politică conducătoare a națiunii în întregul proces de fărîșire a societății socialiste multilaterale dezvoltate, în edificarea comunismului. În același timp, avem în vedere că funcțiile, formele organizatorice și metodele sale de muncă trebuie îmbunătățite continuu, corespunzător

(Cont. în pag. a IV-a)

Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu

(Urmare din pag. a III-a)

tor schimbării din societate; dezvoltarea forțelor de producție, perfecționarea relațiilor de producție, adăncirea continuă a democrației socialiste.

În etapa actuală devine o necesitate imperioasă ridicarea nivelului conducerii operei de faurire a noului orizont social. Azi conducerea construcției socialiste devine una din științele de importanță hotărâtoare pentru progresul social multilateral. Se impune intensificarea activității de studiere temeinică a fenomenelor vieții sociale, pe baza materialismului dialectic și istoric, ridicarea continuă a cunoștințelor politice, ideologice și profesionale ale tuturor cadrelor, a tuturor comunistilor, a întregului nostru popor.

O importanță esențială pentru asigurarea unei conduceri juste are promovarea largă, susținută a metodelor de muncă și conducere colectivă în toate domeniile de activitate. Numai astfel se pot găsi soluțiile cele mai corespunzătoare pentru problemele tot mai complexe pe care le ridică progresul societății pe calea socialismului și comunismului. Trebuie înțeles că în condițiile de azi, nimeni, oricât de binevoitor ar fi, nu poate rezolva de unul singur problemele conducerii economiei și activității sociale. Tocmai pentru de aceste considerente, partidul nostru acționează ferm pentru introducerea principiilor muncii și conducerii colective în toate domeniile și la toate etapele de dezvoltare. Experiența de până acum a demonstrat din plin justiciu și eficacitatea măsurilor luate în acest sens. Conducerea colectivă cere, totodată, creșterea răspunderii personale, adoptarea rapidă a hotărârilor și măsurilor pe care le impune viața, asigurarea transparenței operative în practică a acestora, rezolvarea eficientă a problemelor activității economice și sociale.

Se impune să ne preocupăm în continuare de îmbunătățirea muncii de conducere, de elaborarea și aplicarea principiilor conducerii științifice a societății, care au o importanță esențială pentru progresul noului nostru orizont. În legătură cu aceasta este bine să ne reamintim faptul notoriu că Lenin înțelegea prin însușirea științei comunismului nu memorarea unor idei politice generale, nu acumularea unor cunoștințe elementare despre noua societate, ci îmbogățirea minții cu marile descoperiri ale genului uman, cu cuceririle civilizației avansate, largirea continuă a orizontului de cultură, a capacității de înțelegere a complexelor procese ale vieții sociale. Tocmai de aceea partidul nostru se îngrijește consecvent de creșterea condițiilor pentru ridicarea nivelului de cultură al întregului nostru popor, pentru răspunderea largă în masă a valorilor civilizației mondiale, a noilor realizări ale științei și tehnicii. Intensificarea activității culturale, îmbogățirea continuă a universului spiritual al poporului sînt o condiție de prim ordin pentru faurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate, pentru traducerea în viață a mărețului program elaborat de Congresul al X-lea al partidului.

Pentru un partid revoluționar, și cu atât mai mult pentru un partid care a cucerit puterea politică și conduce opera de faurire a socialismului, activitatea ideologică constituie un element determinant. În această ordine de idei vreau să subliniez importanța deosebită pe care o are munca partidului nostru, a tuturor organismelor politice și ideologice, a întregii societăți pentru formarea conștiinței socialiste a maselor populare, pentru cultivarea principiilor etice comuniste și ale noului

echitătăți sociale, pentru înțelegerea în viața publică a normelor de conviețuire proprii ordinii socialiste. Formarea omului nou cu o conștiință și o morală înaltă este misiunea cea mai nobilă pe care o au militanții pe frontul nostru ideologic, activității pe tărîm social, creatorii de artă și literatură. Avem realizări de seamă în activitatea instituțiilor culturale-artistice, a mijloacelor de propagandă și influențare politico-ideologică, în literatură, muzică, plastică, în celelalte arte; în același timp însă, în toate aceste domenii mai este încă mult de făcut, sînt încă largi posibilități de sporire a influenței lor asupra gândirii oamenilor, a modului lor de a trăi și munci. Este necesar ca activitatea de propagandă, munca politico-educativă de masă, presa, radioteleviziunea, instituțiile artistice, literatura și arta să-și sporască contribuția la răspîndirea în masă a concepției noastre revoluționare despre lume și viață, la ridicarea nivelului de conștiință al tuturor cetățenilor, la triumful moralei comuniste în viața societății noastre.

Spre a-și putea îndeplini misiunea istorică, partidul trebuie să studieze permanent transformările sociale, fenomenele naționale și internaționale, trăgînd, pe această bază, concluzii teoretice și practice pentru activitatea sa prezentă și viitoare. Trăim o epocă de mari prefaceri revoluționare, de afirmare impetuoasă a socialismului în lume; în același timp sîntem contemporanii unei uriașe revoluții tehnico-științifice care îmbogățesc necontenit cunoașterea umană cu noi și noi descoperiri. Omul pătrunde tot mai adînc în univers — și odată cu aceasta devine mai cuceritor în descifrarea tainelor naturii. Fizica, chimia, biologia și alte științe asigură cunoașterea tot mai profundă a secretelor vieții; omul transformă regnul vegetal și animal, formează noi soiuri de plante și rase de animale. Asistăm la realizarea, pe calea sintezei chimice, a unor produse superioare celor oferite de natură. În zilele noastre omul devine tot mai mult stăpînul naturii pe care o modelează conform necesităților și voinței lui. În ritmul în care se desfășoară revoluția tehnico-științifică, nu este departe ziua cînd omul va cunoaște și va stăpîni cele mai intime procese ale vieții.

Cuceririle științei confirmă și, totodată, răsturnă multe adevăruri considerate pînă ieri veritabile. Știința modernă aduce în același timp o puternică confirmare a justiciii concepției materialist-dialectice despre natură, viață și societate. Este de înțeles că se cer răspunsuri la noile probleme pe care le ridică progresul umanității, că realitatea nu mai poate fi explicată, înțeleasă, numai cu ajutorul cunoștințelor vechi. Tocmai de aceea este necesar să intensificăm cercetarea în domeniul științelor sociale, întreaga activitate ideologică. Aceasta este și scopul pentru care partidul a hotărît înființarea Academiei de științe politice și sociale.

Pentru înțelegerea noilor fenomene, a noilor probleme ce apar ca urmare a uriașei dezvoltări a forțelor de producție, a revoluției științifice și tehnice, a transformării societății, este necesară o intensă muncă de studiere și cercetare științifică a noilor realități. Tovarășii care lucrează în acest domeniu trebuie să înțeleagă că au nevoie de multă cîtușă, că trebuie să depună eforturi creatoare intense pentru a da răspuns fenomenelor de azi — și aceasta trebuie să o facă nu întorcîndu-se spre trecut, ci cercetînd prezentul și scrutînd cu clarviziune științifică viitorul.

Oare pentru a rezolva complicatele probleme ale zilei de azi tre-

bule să ne întoarcem înapoi, la vremea cînd au gândit, au acționat și au scris Marx și Lenin? Cred că nu se poate pune astfel problema. Desigur, istoria luptelor sociale, a dezvoltării gândirii umane are o mare importanță pentru fundamentarea teoriei revoluționare, dar pentru înțelegerea realităților de astăzi, pentru dezvoltarea creației marxism-leninismului, aceasta nu este suficientă. Este necesar de aceea să nu ne întoarcem înapoi, ci să mergem înainte. Numai astfel vom putea înțelege realitățile contemporane, vom putea prezicte viitorul, asigurăm triumful comunismului în întreaga lume. Acel care vor privi înapoi, vor păși ca Făt-Frumos din poveste care, părăsind țara tineretii fără bătrînețe, pe măsură ce se apropia de trecut a îmbătrînit și a murit. Partidul nostru este partidul viitorului, al viitorului! Pentru a-și putea îndeplini cu cinste înalta misiune istorică ce-i revine, el trebuie să rămînă permanent în țara tineretii fără bătrînețe, să privească mereu spre viitor! Adevărata tinerete pentru un partid revoluționar înseamnă înțelegerea profundă a realității, legarea sa organică, prin toate fibrele, de masele celor ce muncesc, confundarea sa cu interesele și năzuințele poporului din sinul cărui face parte. Numai trăind și muncind împreună cu poporul, inspirîndu-se din înțelepciunea și experiența poporului, sorbind neîncetat din forța sa nepuizabilă, partidul comunist rămîne veșnic tînar, poate conduce cu succes opera de transformare revoluționară a societății, poate asigura înființarea vișului de aur al omnității — comunismului. În acest spirit al marxism-leninismului creator, innoitor, trebuie să se desfășoare întreaga noastră activitate ideologică, politică și organizatorică. Numai procedînd astfel partidul nostru își va putea realiza programul de edificare a socialismului și comunismului în România, își va aduce contribuția la dezvoltarea, în noile condiții istorice și sociale, a marxism-leninismului.

Stimați tovarăși,
M-am oprit asupra unor probleme actuale ale activității partidului nostru considerînd că noi, comunistii, avem datorită și cinstim memoria marilor Lenin gîndind creator, preocupîndu-ne cum să acționăm mai bine pentru a asigura triumful comunismului în propria țară și în lume, dezvoltarea continuă a marxism-leninismului în concordanță cu noile condiții ale societății contemporane.

Sînt pe deplin convins că și în viitor partidul nostru — acționînd în modul cel mai ferm în spiritul ideilor lui Marx, Engels, Lenin — va ști să conducă cu succes poporul nostru pe calea socialismului și comunismului, a înfloririi și prosperității patriei. Partidul Comunist Român își va îndeplini, de asemenea, întotdeauna cu înaltă răspundere sarcinile mărețe ce-i revin ca detașament activ al mișcării comuniste, revoluționare, antiimperialiste, al luptei pentru socialism, pentru progres și pace în întreaga lume.

Să se dezvolte necontenit în mod creator marxism-leninismul!
Trăiască Partidul Comunist Român — conducătorul încercat al poporului nostru pe calea comunismului!

Trăiască unitatea mișcării muncitorești internaționale!
Trăiască pacea și colaborarea între toate popoarele lumii!

Cuvîntarea a fost de repetate ori puternic și îndelung aplaudată. În încheiere întreaga asistență în picioare, a ovaționat cu însuflețire pentru partid, pentru politica sa marxist-leninistă. Se scandează „PCR — PCR!”, „Ceaușescu — Ceaușescu!”.

STIRI REPORTAJE COMENTARII NOTE DIN TOATA LUMEA

Reuniunea sindicală internațională de la Ulianovsk

MOSCOVA 17. — Corespondenții Agerpres, Laurențiu Duță, transmite: În orașul Ulianovsk au avut loc în zilele de 16 și 17 aprilie lucrările reuniunii sindicale internaționale consacrate împlinirii a 100 de ani de la nașterea lui Vladimir Ilici Lenin. Participă reprezentanți ai Federației Sindicale Mondiale, ai unor organizații sindicale regionale, conducători sindicali din numeroase țări ale lumii.

A. N. Selepin, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., președintele Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S., a prezentat raportul „V. I. Lenin și sindicatele sovietice”.

Vineri, în cadrul lucrărilor reuniunii, a luat cuvîntul tovarășul Florian Dănilache, președintele Consiliului Central al U.G.S.R., conducătorul delegației Consiliului Central al Uniunii generale a Sindicatelor din România.

Membrii echipajului navei spațiale „Apollo-13” s-au înapoiat cu bine pe Pămînt

HOUSTON 17 (Agerpres). — James Lovell, Fred Haise și John Swigert, cei trei membri ai echipajului navei spațiale „Apollo-13”, s-au înapoiat vineri cu bine pe planeta Pămînt, după o amărîtoare precizie în Oceanul Pacific. La o distanță de aproximativ 1000 km sud-est de insula Pago Pago. Sute de marinari de la bordul port-elicopterului „Two Jima”, aviatori, scafandri autonomi și sute de milioane de telespectatori din numeroase țări ale lumii au fost martorii clipelor finale ale acestei călătorii spațiale atît de neobișnuite. După extraordinara tensiune care a domnit timp de patru zile la Centrul de control din Houston, un ropot de aplauze și urale au salut înapoierea pe Pămînt a lui „Odyssey”.

La cîteva clipe după amărîtoare, elicopterele de recuperare s-au apropiat de capsula spațială care plutea pe apele calme ale oceanului. Unul din elicoptere a aruncat o barcă de cauciuc în care au luat loc astronautii. În acest timp, scafandri autonomi de pe „Two Jima” au instalat „colacul de salvare” al cabinii „Odyssey” a fost transportat de un elicopter la bordul navei, unde mai înainte fuseseră aduși cei trei astronauti. Marea odisee a lui „Odyssey”, care a durat timp de patru zile întreaga lume cu răsufarea tăiată, luase sfîrșit.

Misiunea „Apollo-13” a început la 11 aprilie, ca un „zbor spațial de rutină”. Inscrisura pe diversele orbite și traiectorii s-a efectuat normal, fără nîc un incident. Luni seara, însă, de la Centrul spațial Houston s-a anunțat că la bordul navei spațiale s-a produs o explozie care i-a lăsat pe cei trei astronauti aflați în cabina de comandă fără energie electrică, și cu puține rezerve de oxigen și apă. A fost hotărîtă anularea misiunii selenare și începerea operațiunilor de readucere a echipajului pe Pămînt în condiții de-a dreptul dramatice. O succesiune de manevre a plasat trenul spațial pe o traiectorie de revenire liberă. Situația la bordul cabinii s-a stabilizat treptat, și de la Centrul de control au început să sosească știri încurajatoare: rezerve de energie electrică, apă și oxigen erau suficiente pentru toată perioada de timp ce a mai rămas pînă la amărîtoare.

Marți seara, președintele Nixon a anunțat că Statele Unite vor primi cu grațitudine asistența oricărei țări pentru recuperarea echipajului. Din acel moment, Franța, Anglia, Uniunea Sovietică, Italia și numeroase alte țări și-au pus la dispoziție unități navale și aeriene

gata să intervină în ajutorul echipajului lui „Apollo-13”. Ajutorul anunțat era cu atît mai prețios cu cît lîra nu se știa cu certitudine unde va amărîtoare cabina spațială. Vineri, numeroase state au suspendat emisiunile radio și comunicațiile radiotelegrafice pentru a degaja banda de frecvențe în care se făcea legătura între Houston și cabina spațială.

Deși traiectoria de revenire era bună și manevrele de corectare a acesteia au fost îndeplinite cu succes, la bordul navei spațiale, lipsită de încălzire, cu rezerve diminuate de apă, oxigen și energie electrică, incidentele neplăcute nu au lipsit. La început au apărut probleme legate de acumularea bioxidului de carbon în cabină. Swigert a reușit însă să pună în funcțiune un sistem de purificare a aerului cu cartușe de hidroxid de litiu. Ceva mai tîrziu, echipajul a semnalat noi scăpări de gaze și numeroase fragmente metalice provenind din modulul de serviciu al cabinii de comandă. Ceva mai tîrziu, sistemele de alarmă păreau să indice o pană la una din bateriile electrice ale modulului lunar. Noi emoții: dacă și modulul „Jilaș”, cei trei oameni din spațiu sînt definitiv pierduți. Dar joi dimineața, s-a constatat că defecțiunea era de fapt la un termometru din cabina de comandă. Noi manevre și operațiuni complicate aveau să permită intrarea cu succes a cabinii de comandă în culoarul de siguranță în vederea amărîtoare.

Vineri, toate pregătirile pentru amărîtoare erau încheiate. La bordul cabinii de comandă aparatura

ORIENTUL APROPIAT

- SUA își vor retrage ambasadul din Iordania
- Întrevedere Golda Meir — Joseph Sisco

AMMAN 17 (Agerpres). — Guvernul iordanian a cerut Statelor Unite să-și rechem ambasadul din Iordania, relatează agenția Associated Press, citind surse oficiale din Amman.

Cererea de rechemare a ambasadului american de la Amman, menționează agenția citată, survine la scurt timp după ce, din cauza unor puternice demonstrații anti-americane din capitala iordaniană, Departamentul de Stat al SUA

a anulat vizita pe care urma s-o întreprindă în această țară Joseph Sisco, asistent al secretarului de stat pentru problemele Orientului Apropiat și ale Asiei de sud.

WASHINGTON 17 (Agerpres). — La cererea guvernului iordanian, Statele Unite își vor retrage ambasadul de la Amman, a anunțat vineri purtătorul de cuvînt al Departamentului de Stat, Robert McCloskey. El a declarat totodată că „SUA regretă această decizie și speră ca să nu afecteze relațiile strînse și cordiale dintre cele două țări. McCloskey a precizat că Statele Unite „nu plănuiesc o acțiune reciprocă”, adică nu vor cere Iordaniei să-și rechem ambasadul său la Washington.

TEL AVIV 17 (Agerpres). — În cursul vizitei pe care o efectuează în Israel, asistentul secretarului de stat al SUA pentru problemele Orientului Apropiat și ale Asiei de sud, Joseph Sisco, a avut întrevedere cu primul ministru, Golda Meir, și cu Yigal Allon, vice-premier. Au fost discutate evoluția situației din regiunea Orientului Apropiat, precum și relațiile dintre SUA și Israel.

VIENA Convorbirile sovieto-americane

VIENA 17. — Corespondenții Agerpres, Petre Stăncescu, transmite: Vineri după-amiază, în sala directă a Ambasadei U.R.S.S. din Viena, a avut loc prima ședință de lucru a convorbirilor sovieto-americane cu privire la limitarea cursei înarmărilor strategice. După cum se știe, reuniunile se desfășoară în secret.

Următoarea ședință se va ține luni, în clădirea Ambasadei Statelor Unite.

Vineri, președintele federal al Austriei, Franz Jonas, a oferit o recepție în onoarea delegațiilor U.R.S.S. și S.U.A. Salutînd cordial pe participanții la tratative, președintele Jonas a menționat că opinia publică din întreaga lume nutrește mari speranțe în încheierea cursei fatale a înarmărilor strategice. Niciodată ca în prezent, a conchis vorbitorul, omenirea n-a întrevăzut atît de clar pericolele pe care le implică tehnica armelor nucleare.

Programul competițiilor sportive

DUMINICA

FOTBAL: În cadrul diviziei B, CFR Arad înfrînge pe Metalul Tr. Severin, cu încheierea de la ora 11, pe stadionul CFR.

Camionatul județean: Libertatea — Șoimii Pîncota, ora 11, pe teren — Libertatea; Teba — Progresul Pecica, ora 10, pe terenul F.Z.

VOLEI: Mecul de divizia B, Voința Arad — Șimleul Silvaniei are loc în sala de sport C.J.F.E.S., la ora 11.

HANDBAL: Pe terenul Gloria, la ora 10, în cadrul diviziei școlare se desfășoară partida S.S. Arad — Liceul Secueni.

LOTO

La tragerea din 17 aprilie au ieșit numerele:

I 88, 19, 73, 3, 46, 21, 6, 66, 41

Fond de premii: 612.875 lei.

II 7, 78, 48, 53, 29, 85, 56

Fond de premii: 552.630 lei.

televiziune

Sîmbătă, 18 aprilie

17.00 Deschiderea emisiunii. Emisiune în limba germană. 18.03. Cheia orașului. Participă echipele reprezentative ale orașelor Cluj și Baia Mare. 19.00 Telemagazin de seară. 19.20 Festivalul național

teatre

MOARTEA ULTIMULUI GOLAN: astăzi, 18 aprilie, o. 20 (liber), duminică, 19 aprilie, orele 16 (liber), orele 20 (ab. J).

CONCERTE

Orchestra simfonică a Filarmonicii de stat Arad prezintă duminică, 19 aprilie 1970, orele 11, în sala Palatului cultural, un concert simfonic. Dirijor: NICOLAE BRĂNZEU. Soliști: flautistul ALEXANDRU PODIU — Cluj, și pianista ILINCA DUMITRESCU — București.

În program: Nicolae Brănzeu: Uvertura sportivă „UTA” (prima audiere), Joseph Haydn: Concertul pentru flaut și orchestră, Robert Schumann: Concertul pentru pian și orchestră, Richard Wagner: Uvertura la opera „Olandezul zburător”.

Biletele se găsesc la agenție, iar înainte de concert la casa Palatului cultural.

cinematografe

MUREȘUL: „Calugăria”, seria II — Orele: 10, 14, 17, 20.

STUDIO: „Domnișoara doctor”. Orele: 10, 14.30, 16.30, 18.30, 20.30.

TINERETULUI: „Capitanul”. Orele 11, „Taina leului”. Orele: 15, 17, 19.

VICTORIA: „Roșu și aurii”. Orele: 11, 14, 16, 18, 20.

PROGRESUL: „Alexandru cel fericit”. Orele: 17, 19.

SOLIDARITATEA: „Lupul albi”. Orele: 17, 19.

GRADISTE: „Barbați în deplasare”. Orele: 17, 19.

MICALACA: „Un glonte pentru general”. Orele: 17, 19.

MUREȘUL LIPOVA: „Baie în haină de piele”.

DOINA LIPOVA: „Lupul albi”.

CHIȘINEU CRIS: „Păcatul dragostei”.

INEU: „În împărăția leului de argint”.

SEBIS: „Baltagul”.

CURTICI: „Taina leului”.

NADLAC: „Căldura”.

PINCOTA: „Creola, ochii, ard ca flacăra”.

SINTANA: „Prietenii fără gral”.

PECICA: „Mai periculoase decît bărbății”.

SIRIA: „Am două mame și doi tați”.

VINGA: „Adio Gringo”.

Adunarea festivă din Capitală consacrată centenarului nașterii lui V. I. Lenin

(Urmare din pag. I-a)

telului Central al P.C.R., al Consiliului de Stat și al guvernului, al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste și alte personalități ale vieții noastre politice, rechi militanți ai mișcării muncitorești din România, conducători de instituții centrale de stat și obștești, cadre ale activității de partid și ale organizațiilor de masă, generali și ofițeri, oameni de știință, cultură și artă, numeroși oameni ai muncii din între-prinderile Capitalei.

Erau prezenți și de înaltă diplomatie acreditată la București și alți membri ai corpului diplomatic.

Adunarea a fost deschisă de tovarășul Dumitru Popa, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului municipal București al P.C.R. În aplauzele vii și îndelungate ale asistenței a luat cuvîntul secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.

În repetate rînduri, cuvintele secretarului general al partidului nostru au fost puternic subliniate de aplauzele și ovațiile asistenței. Manifestare de profundă semnificație, adunarea din Sala Palatului a dat expresie încrederei deosebite a întregului nostru popor în politica de înaltă principialitate marxist-leninistă a Partidului Comunist Român, hotărîrii oamenilor muncii din patria noastră de a înainta neabătut, sub conducerea partidului, pe drumul victoriei socialismului și comunismului.

La sfîrșitul amplei și cuprinzătoare

toarei cuvîntări a tovarășului Nicolae Ceaușescu, au răsunat din nou urale și ovații îndelungate, pline de înșuflețire. Ele demonstrau cu rigoare atașamentul deplin, certitudinea de istorie, al poporului român față de atotbiruitoarea învîntură marxist-leninistă, mîndria de a contribui tot mai activ, prin marile sale victorii în transformarea revoluționară a societății noastre socialiste, la sporirea forței și prestigiului sistemului socialist mondial, la triumful causei socialismului, păcii și progresului în lume.